

107E JAARGANG NUMMER 1 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JANUARI 2007

Liahona

OMSLAGARTIKEL:

**Je getuigenis blijven
voeden, p. 14**

**De duivel kan ons niet
dwingen, p. 2**

**Thema voor de wekelijkse
activiteitenavond van
2007, p. 8**

**Inleg: uitneembare poster
voor kinderen**

Januari 2007 107e jaargang Nummer 1

LIAHONA 00781-120

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen

Adviseurs: Gary J. Coleman, Yoshihiko Kikuchi, Gerald N. Lund, W. Douglas Shumway

Hoofddirecteur: David L. Frischnecht

Directeur redactie: Victor D. Cave

Senior redacteur: Larry Hiller

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirectrice: Jennifer L. Greenwood

Mederedacteurs: Ryan Carr, Adam C. Olson

Assistent-redactrice: Susan Barnett

Redactiemedewerkers: Christy Banz, Linda Stahl Cooper, David A. Edwards, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekerk, Judith M. Paller, Vivian Paulsen, Richard M. Romney, Jennifer Rose, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb

Directiesecretaresse: Monica L. Dickinson

Marketing manager: Larry Hiller

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Brittany Jones Beahm, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Eric P. Johnsen, Denise Kirby, Randall J. Pixton

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Randy J. Benson

Vertaling:

CPB Vertaalbureau

Heschepad 1, NL-5341 GS Oss

Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar

nieuws@liahona.nl

Abonnementenadministratie:

Klantenservice distributiecentrum Frankfurt

Tel. 00800 34783388

Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:

EUR 16,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshallseilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

© 2007 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-

houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet onder www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel Library'. Voor andere talen, klik op de wereldkaart.

For Readers in the United States and Canada:

January 2007 Vol. 107 No. 1: LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

LIAHONA, JANUARI 2007

VOOR VOLWASSENEN

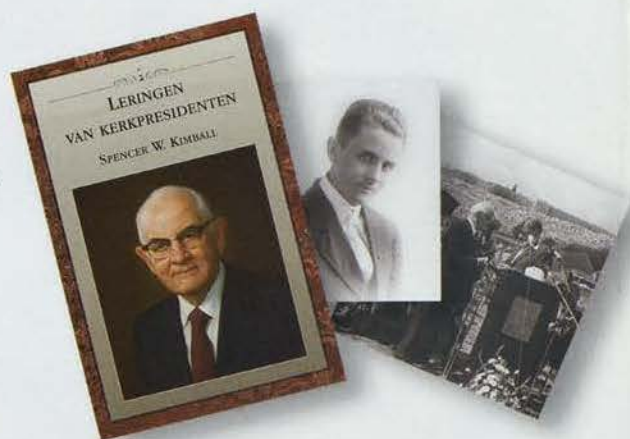
- 2 Boodschap van het Eerste Presidium: de krachten die ons zullen redden
President James E. Faust
- 12 De oorbellen *Viktor Makarov*
- 20 Alle dingen getuigen van Hem *Adam C. Olson*
- 25 Huisbezoekboodschap: een werktuig in de handen Gods worden
- 28 Spencer W. Kimball: een man van daden *Garrett H. Garff*
- 38 Opgebouwd worden en zich tezamen verblijden *A. Roger Merrill*
- 44 Ervaringen van heiligen der laatste dagen
Een straatroof, een boek en een getuigenis *Mailin Espinoza Mira*
Het kostuum *Lori Ries*
'Ik ben trots op je, pa!' *Marcelino Fernández-Rebollos Suárez*
- 48 Post

OP DE OMSLAG

Foto Matthew Reier.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND

Foto Kimberly Webb.

28 Spencer W. Kimball: een man van daden

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

Deze ideeën kunnen in de kerk en thuis gebruikt worden.

'Goed om te weten',

p. 26: Laat gezinsleden iets uit het hoofd opzeggen wat ze vroeger geleerd hebben en vertellen wat ze daar aan hebben gehad.

Bespreek waarom het zo goed was dat Kong Nhean Serey de geloofsartikelen uit het hoofd kende. Kies een tekst of lofzang die u als gezin uit het hoofd kunt leren.

'Spencer W. Kimball: een man van daden', p. 28: Vraag de gezinsleden welke profeet bekend staat

om de woorden: 'Doe het' en 'We moeten onze pas vergroten'. Laat een plaat van president Kimball zien. Lees om de beurt verhalen uit het artikel voor en laat de gezinsleden vaststellen wat de voornaamste punten zijn. Zing na het laatste verhaal: 'Ik ben een kind van God' (lofzang 195). Lees tot slot de belofte van president Kimball in de laatste alinea van het artikel.

'Opgebouwd worden en zich tezamen verblijden', p. 38: Laat de gezinsleden de volgende vraag

35
Verleiding
weerstaan

VOOR JONGEREN

- 8 Zelfvertrouwen
*De presidiums van de jongemannen
en de jongevrouwen*
- 11 Poster: waar denk je aan?
- 14 Op zoek naar geestelijke kennis
President Boyd K. Packer
- 26 Goed om te weten
Kong Nbean Serey en Phyllis Gunderson
- 35 Ideeënlijst: verleiding weerstaan
- 36 Korte boodschappen
Ik weet dat het gezin eeuwig kan zijn
Moisés Nefi Morales Gonzáles
Onze bijzondere leidster
Sariah de Barros Ferreira da Silva

Dit jaar verstoppert we in iedere
uitgave een foto van een KGW-ring. Als je op zoek
gaat naar de ring die in deze uitgave verborgen
is, bedenk dan hoe je je getuigenis van de
Heiland kunt versterken.

beantwoorden: 'Wat doe je
als je de avondmaalsdienst saai
vindt?' Bespreek hun antwoorden.
Bespreek wat het antwoord van
president Kimball op die vraag
was. Moedig de gezinsleden aan
om zijn voorbeeld te volgen door
in de kerk een actieve leerling
te zijn en open te staan voor de
Geest (zie IV 50:13-22).

'Ik ben trots op je, pa!' p. 46:
Speel een spel om te kijken wie
het langst kan zwijgen. Als de stilte
wordt verbroken, bespreek dan hoe
moeilijk het was om te blijven zwij-
gen. Als u dit verhaal voorleest, laat

de gezinsleden dan bedenken
waarom het belangrijk is om iets
te zeggen als je daartoe wordt geïn-
spireerd. Geef uw getuigenis over
luisteren naar en gehoor geven aan
de ingevingen van de Geest.

**'Het tegenovergestelde van
angst'**, p. K14: Lees de eerste vier
alinea's uit het verhaal van Tricia om
aan te geven waarom ze bang was.
Vraag: 'Hoe kunnen we onze ang-
sten overwinnen?' Lees de rest van
het verhaal van Tricia voor, en geef
uw getuigenis van de kracht van het
gebed en de lofzangen als we onze
angsten willen overwinnen.

DE KINDERVRIEND: VOOR DE KINDEREN

- K2 Luister naar de stem van een profeet: geef nooit op
President Thomas S. Monson
- K4 Ideeën voor de participatieperiode:
wees niet bevreesd *Elizabeth Ricks*
- K6 Uit het leven van president Spencer W. Kimball:
op de boerderij werken
- K8 Het Nieuwe Testament
- K10 Vriendschap sluiten: een goede plek — Naomi Hug
uit Münchenstein
(Zwitserland)
Kimberly Webb
- K13 Bijzondere getuige:
Hoe kan ik mijn
geloof behouden als
de wereld zo eng is?
*Ouderling Joseph B.
Wirthlin*
- K14 Het tegenovergestelde
van angst *Patricia R. Jones*
- K16 Kleurplaat

K2 Geef nooit op

INLEG: VOOR KINDEREN

Poster participatieperiode:
ik volg Hem in geloof

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K=De Kindervriend	Jezus Christus, 2, 20, 28,
Boek van Mormon, 44	K4, K8
Deugdzaamheid, 8	Jongemannen, 8
Dienstbetoen, 25, 28,	Jongevrouwen, 8, 37
37, 45	Keuzevrijheid, 2, 28
Dood, 36	Kimball, Spencer W., 28, K6
Eerbied, 28	Kwaad, 2
Gebod, 28, K4, K14	Leren, 14, 26, 38
Gedachten, 8, 11	Liefde, 12
Geloof, K4, K13, K14,	Nieuwe Testament, 20, K8
K16	Onderwijs, 1, 7, 25, 38
Geloofsartikelen, 26	Schriftstudie, 28
Getuigenis, 14, 20, 46	Thema wekelijkse
Gezin, K10	activiteitenavond, 8
Gezinsavond, 1	Verleiding, 2, 35
Heilige Geest, 14, 38	Vertrouwen, 8
Het woord Gods, 38	Verzegeling, 36
Huisbezoek, 25	Volharding, K2
Huisonderwijs, 7	Werken, K6
Huwelijk, 12	Zendingswerk, 28
Inspiratie, 45	Zustershulpvereniging, 25

Ros
Book Area
M205.5
5839M1
2007
January

HEINRICH HOFMANN, CHRISTUS EN DE RIJKE JONGELING [DETAIL], WELWILLEND TER BESCHIKKING GESTELD DOOR C. HARRISON CONROY CO.; FOTO BUSATH PHOTOGRAPHY

De krachten die ons zullen redden

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ik heb het gevoel dat ik een waarschuwend stem moet laten horen tegen de duivel en zijn engelen — de bron van alle kwaad. Ik doe dat met een gebed in mijn hart omdat Satan niet echt een opbouwend onderwerp is. Ik ben van mening dat hij de grote nabootser is.

Naarmate het koninkrijk van God groter en sterker wordt, zullen we volgens mij steeds meer en duidelijker Satans macht waarnemen. Maar zijn almaar toenemende inspanningen zijn volgens mij een bewijs dat deze kerk waar is. In de toekomst zal zijn tegenstand zowel subtieler als openlijker zijn. Hoewel die enerzijds geraffineerder en sluwter verpakt zal zijn, zal ze anderzijds ook opzichtelijker zijn. We zullen geestelijker moeten worden om het kwaad in al zijn vormen te kunnen herkennen en meer kracht moeten hebben om het te weerstaan. Maar de teleurstellingen en tegenslagen in het werk van God zullen slechts tijdelijk zijn, want zijn werk zal voortgang blijven vinden.¹

Het is niet goed zich voor Satan en zijn mysteries te interesseren. Wie te dicht bij het kwaad komt, kan niets goeds verwachten. Het is als met vuur spelen: we kunnen ons zo gemakkelijk verbranden. 'Kennis van zonde

voert tot het bedrijven ervan.'² De enige veilige koers is om ver bij hem en zijn goddeloze en verderfelijke praktijken vandaan te blijven. Het kwaad van duivelsaanbidding, tovenarij, hekserij, voodoo, bezweringen, zwarte magie en alle andere vormen van demonisme moet altijd vermeden worden.

President Brigham Young (1801–1877) heeft echter ook gezegd dat het belangrijk is om 'het kwaad en zijn gevolgen te bestuderen.'³ Omdat Satan de stichter van alle kwaad op aarde is, is het van het grootste belang dat wij beseffen dat hij de aanstoker is achter alle verzet tegen het werk van God. Alma heeft dat duidelijk als volgt samengevat: 'Want ik zeg u dat al het goede van God komt, en al het kwade komt van de duivel.'⁴

Ik heb dit onderwerp voornamelijk uitgekozen om de jonge mensen te waarschuwen. Paulus heeft gezegd: 'Opdat de Satan op ons geen voordeel mocht behalen. Want zijn gedachten zijn ons niet onbekend.'⁵ Wij hopen dat de jonge mensen, die nog weinig ervaring hebben met de bedrieglijke redeneringen van de wereld, de verleidingen en misleidingen van Satan kunnen weerstaan. Ik beweer niet dat ik een bijzonder inzicht in Satans methoden heb, maar ik heb zijn

Iedereen die door geboorzaamheid aan de verbonden en verordeningen van het evangelie tot Christus komt, kan Satans invloed weerstaan.

De profeet Joseph Smith heeft uit eigen ervaring het volgende gezegd: *'Hoe dicht er iemand bij de Heer komt, hoe meer macht de tegenstander zal uitoefenen om hem ervan te weerhouden zijn doelen te bereiken.'*

invloed in mijn leven en het leven van anderen kunnen waarnemen. Tijdens mijn eerste zending voor de kerk probeerde Satan mij van mijn toekomstig pad af te leiden, en zo mogelijk mijn bijdrage aan het werk van de Heer ongedaan te maken. Dat was ruim zestig jaar geleden, maar ik kan me nog goed herinneren hoe redelijk zijn argumenten klonken.

Satans aantrekkingskracht

Wie heeft niet zelf ooit de verleidingen van de duivel gehoord of gevoeld? Zijn stem klinkt vaak zo redelijk en zijn boodschap lijkt vaak zo gemakkelijk te rechtvaardigen. Het is een aantrekkelijke, intrigerende stem die zacht van toon is. Ze klinkt niet hard of onaardig. Niemand zou naar Satans stem luisteren als die scherp of gemeen klonk. Als de stem van de duivel onaangenaam klonk, zouden de mensen er niet naar luisteren.

Shakespeare heeft geschreven dat 'de

vorst der duisternis een gentleman'⁶ is, en dat 'de duivel zich van de schrift bedient.'⁷ Als grote nabootser heeft Lucifer veel misleidende kracht. Zoals Paulus tegen de Korintiërs heeft gezegd: 'Geen wonder ook! Immers, de satan zelf doet zich voor als een engel des lichts.'⁸

Enkele van Satans aantrekkelijkste argumenten luiden: 'iedereen doet het'; 'als niemand anders erdoor geschaad wordt, is het niet erg'; 'als je je er goed over voelt, is het in orde'; of 'het is iets van deze tijd'. Zulke subtiele verleidingen maken Satan tot de grote nabootser, misleider, vervalser en oplichter.

'Allemaal beschikken we over een ingebouwd remsysteem dat ons een halt toeroept voordat wij Satan al te ver op de verkeerde weg volgen. Dat is de stille, zachte stem in ieder van ons. Maar als wij aan de verleidingen van Satan toegeven, begint het remsysteem te lekken waardoor ons remvermogen verzwakt raakt.

Nephi heeft duidelijk gemaakt hoe Satan te werk gaat:

'En anderen zal hij sussen en paaien tot vleselijke gerustheid, zodat zij zeggen: Alles is wel in Zion; ja, Zion is voorspoedig, alles is wel — en zo bedriegt de duivel hun ziel en voert hij hen bedachtzaam ter helle.

'En zie, anderen lokt hij met vleierij en vertelt hun dat de hel niet bestaat; en hij zegt hun: Ik ben geen duivel, want die bestaat niet — en zo fluistert hij in hun oor, tot dat hij hen grijpt met zijn verschrikkelijke ketenen, waaruit geen bevrijding is.⁹

Het Eerste Presidium heeft Satan als volgt beschreven: 'Hij is zo voortreffelijk vermomd dat velen hem en zijn methoden niet herkennen. Er is geen misdaad die hij niet zou begaan, geen losbandigheid die hij niet zou stimuleren, geen plaag die hij niet zou veroorzaken, geen hart dat hij niet zou breken, geen leven dat hij niet zou nemen, geen ziel die hij niet zou vernietigen. Hij komt als een dief in de nacht; hij is een wolf in schaapskleren.¹⁰ Satan is een meester in het gebruik van vleitaal, hij kent de macht van spreekvaardigheid, een macht die zijn volgelingen vaak aanwenden.¹¹ Hij is altijd al een van de grote machten op aarde geweest.

Ernest LeRoy Hatch, een voormalige president van de Guatemala-Stadtempel, heeft ooit gezegd: 'De duivel is niet zo slim omdat hij de duivel is, maar omdat hij zo oud is.' De duivel is inderdaad oud, en hij was niet altijd de duivel. Aanvankelijk was hij geen misdadiger. In het begin bevond hij zich onder de hemelse heerscharen. Hij was een engel 'die gezag bezat in de tegenwoordigheid van God.¹² Voordat Christus zijn plan kon voorleggen, zei hij tegen de Vader: 'Zie, hier ben ik, zend mij, ik zal uw zoon zijn en ik zal het gehele mensdom verlossen, zodat niet één ziel verloren zal gaan, en voorzeker zal ik het doen; daarom, geef mij uw eer.'¹³ Dat wilde hij door middel van dwang bereiken door de keuzevrijheid van de mens teniet te doen.

Satan werd de duivel omdat hij door middel van dwang naar heerlijkheid, macht en heerschappij streefde.¹⁴ Jezus daartegenover 'die de Uitverkorene is geweest vanaf het begin', zei tegen God: 'Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig.'¹⁵ Wat een tegengestelde benaderingswijzen toch! Maar hoe verkeerd zijn plan ook was, Satan was overtuigend genoeg om een derde van de hemelscharen achter zich te krijgen.¹⁶ Hij sprak de misleidende woorden: 'Ik ben ook een Zoon van God.'¹⁷ Daarmee overtuigde hij de anderen om hem meer lief te hebben dan God.

Keuzevrijheid — ons alternatief

Onze keuzevrijheid, die wij via het plan van onze Vader hebben gekregen, is het grote alternatief voor Satans plan van dwang. Met deze verheven gave kunnen we groeien, vooruitgang maken en naar volmaking streven. Zonder die keuzevrijheid zouden we niet uit onze eigen fouten en uit die van anderen kunnen leren en groeien en vooruitgang maken.

Door zijn opstandigheid werd Lucifer uitgeworpen, 'en hij werd Satan, ja, namelijk de duivel, de vader van alle leugens, om de mensen te misleiden en te verblinden en om hen gevankelijk weg te voeren naar zijn wil, ja, allen die weigerden naar [de] stem [van de Heer] te luisteren.'¹⁸ En daarom werd deze persoon, die een gezagdragende engel van God was, en in de tegenwoordigheid van God had geleefd, uit de tegenwoordigheid van God en zijn Zoon verwijderd.¹⁹ Dat veroorzaakte grote droefheid, 'daar de hemelen hem beweenden — het was Lucifer, een zoon des dageraads.'²⁰ Hebben de volgelingen van Christus dan niet de verantwoordelijkheid om zich te bekommeren om hun dierbaren die verdwaald zijn en 'uit de tegenwoordigheid van God [zijn] gesloten'?²¹ Ik weet geen betere manier dan onvoorwaardelijke liefde te tonen en de verloren zielen een ander pad te helpen vinden.

Maar Satan speelt een belangrijke, negatieve rol. In het boek 2 Nephi staat: 'Want er moest wel een tegenstelling in alle dingen zijn.'²² En Petrus waarschuwt: 'Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden.'²³

C.S. Lewis, een christelijke schrijver, geeft ons een goed inzicht in de tactieken van de duivel. In een denkbeeldige brief geeft de meester-duivel, Schroeflik, instructies aan Galsem, een duivel in opleiding:

'Nu zul je zeggen dat dit maar heel kleine zonden zijn en ongetwijfeld zou jij, zoals iedere jonge duivel, graag melding kunnen maken van spectaculaire verdorvenheid. (...) Het komt er niet op aan hoe klein de zonden zijn, zolang het cumulatieve effect ervan maar is dat hij zich uit het Licht en in het Niets begeeft. (...) De veiligste weg naar de hel is juist de weg der geleidelijkheid — de lichte daling over verend mos, zonder schielijke bochten, zonder mijlpalen, zonder richtingswijzers.'²⁴

C.S. Lewis heeft ook het volgende geschreven: 'Er doet een vreemd idee de ronde dat goede mensen niet zouden weten wat verleidingen zijn. Dat is een duidelijke leugen. Alleen de mensen die verleidingen proberen te weerstaan,

Het onderscheidingsvermogen dat we door de gave van de Heilige Geest ontvangen biedt bescherming tegen de macht van Lucifer en zijn engelen. Deze gave wordt als persoonlijke openbaring gegeven aan wie ernaar streven de geboden van de Heer te onderhouden en de raad van bedendaagse profeten op te volgen.

weten hoe sterk ze zijn. (...) We kunnen de kracht van de wind voelen als we ertegenin lopen, niet als we gaan liggen.²⁵

De profeet Joseph Smith heeft uit eigen ervaring het volgende gezegd: 'Hoe dichter iemand bij de Heer komt, hoe meer macht de tegenstander zal uitoefenen om hem ervan te weerhouden zijn doelen te bereiken.'²⁶

Ons verweer: standvastigheid

Maar we hoeven ons niet door angst voor Satans macht te laten verlammen. Hij kan geen macht over ons uitoefenen tenzij wij hem dat toestaan. In werkelijkheid is hij een lafaard, en als wij standhouden zal hij zich terugtrekken. De apostel Jakobus heeft gezegd: 'Onderwerpt u dus aan God, maar biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden.'²⁷ Hij kent onze gedachten niet, tenzij we die uitspreken. En Nephi zegt dat de duivel 'geen macht over het hart' van rechtschapen mensen heeft.²⁸ We hebben

entertainers en andere mensen hun wandaden horen verrechtvaardigen en uitleggen met de woorden: 'De duivel heeft me daartoe gebracht.' Ik geloof niet dat de duivel ons iets kan laten doen. Zeker, hij kan ons verleiden en misleiden, maar hij heeft geen macht over ons, tenzij we hem die geven.

De kracht om Satan te weerstaan is sterker dan we ons realiseren. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Alle mensen die een lichaam bezitten, hebben macht over hen die dat niet bezitten. De duivel kan geen macht over ons uitoefenen als wij hem dat niet toestaan. Zodra wij ons echter verzetten tegen iets dat van God komt, neemt de duivel de macht over.'²⁹

Hij heeft ook gezegd: 'Godeloze geesten hebben grenzen, beperkingen en wetten waardoor zij worden bestuurd.'³⁰ Satan en zijn engelen zijn dus niet almachtig. Eén van Satans tactieken is om iemand die een overtreding heeft begaan ervan te overtuigen dat

er geen hoop op vergeving is. Maar er is altijd hoop. De mens kan zich bekeren van de meeste zonden, hoe ernstig ook, als het verlangen daartoe maar oprecht is.

Kwaad onderscheiden

Satan heeft veel succes geboekt met deze lichtgelovige generatie. Daardoor hebben hij en zijn engelen letterlijk massa's mensen tot slachtoffer gemaakt. Er is echter een groot schild tegen de macht van Lucifer en zijn engelen. Deze bescherming is te vinden in het onderscheidingsvermogen dat we door de gave van de Heilige Geest ontvangen. Deze gave wordt door persoonlijke openbaring gegeven aan mensen die ernaar streven de geboden van de Heer te onderhouden en de raad van de hedendaagse profeten op te volgen.

Iedereen die zijn oog op de eer van God heeft gericht kan deze persoonlijke openbaring ontvangen, want de belofte is dat hun 'gehele lichaam met licht vervuld' zal zijn, en dat er in hen 'geen duisternis' zal zijn.³¹ Iedereen die door gehoorzaamheid aan de verbonden en verordeningen van het evangelie tot Christus komt, kan Satans invloed weerstaan. De nederige volgelingen van de goddelijke Meester zullen zich niet door de duivel laten misleiden als zij eerlijk zijn tegenover hun medemensen, naar het huis des Heren gaan, waardig aan het avondmaal deelnemen, de sabbat heiligen, tiende en andere bijdragen betalen, berouwvol bidden, zich in de dienst van de Heer begeven en de raad opvolgen van hen die over hen gesteld zijn.

Er zijn krachten die ons kunnen redden van de steeds toenemende leugens en wanorde, het geweld en bedrog, en de chaos, verwoesting en ellende op aarde. Deze reddende krachten zijn de eeuwige beginselen, verbonden en verordeningen van het eeuwige evangelie van de Heer Jezus Christus. Deze beginselen, verbonden en verordeningen zijn verbonden met de rechten en machten van het priesterschap van de almachtige God. Als leden van de kerk bezitten en beheren we deze indrukwekkende machten, die de macht van Satan op aarde zullen en kunnen teruggedrijven. We geloven dat wij deze grote krachten in beheer hebben voor alle mensen die zijn overleden, die nu leven en die nog geboren zullen worden.

Het is mijn gebed dat we door het verspreiden van rechtschapenheid, de goddeloze macht van de verwoester kunnen tegenhouden, zodat hij de wereld niet kan vervloeken. Ik bid dat God onze zwakheden en tekortkomingen door de vingers zal zien, en ons zal vergeven. Moge Hij de mensen troosten die lijden of verdriet hebben, en

gemoedsrust geven aan de mensen die een gebroken hart hebben. ■

NOTEN

1. Zie IV 3:1; 65:2.
2. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5^e editie (1939), p. 373.
3. *Discourses of Brigham Young*, verzameld door John A. Widtsoe (1941), p. 257.
4. Alma 5:40.
5. 2 Korintiërs 2:10–11.
6. *Koning Lear*, derde bedrijf, vierde toneel, regel 148.
7. *De koopman van Venetië*, eerste bedrijf, derde toneel, regel 99.
8. 2 Korintiërs 11:14; zie ook 2 Nephi 9:9.
9. 2 Nephi 28:21–22.
10. James R. Clark, samensteller, *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 delen (1965–1975), deel 6, p. 179.
11. Zie Jakob 7:4.
12. IV 76:25.
13. Mozes 4:1.
14. Zie Mozes 4:3–4.
15. Mozes 4:2.
16. Zie Openbaring 12:4; IV 29:36.
17. Mozes 5:13.
18. Mozes 4:4.
19. Zie IV 76:25.
20. IV 76:26.
21. Zie Mozes 6:49.
22. 2 Nephi 2:11.
23. 1 Petrus 5:8.
24. *Brieven uit de bel*, (2002), p. 57.
25. *Mere Christianity* (1960), p. 124.
26. Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball*, (1945), p. 132.
27. Jakobus 4:7.
28. Zie 1 Nephi 22:26.
29. *The Words of Joseph Smith*, Andrew F. Ehat en Lyndon W. Cook (1980), p. 60.
30. *History of the Church*, deel 4, p. 576.
31. IV 88:67.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Nadat u dit artikel met een gebed in uw hart hebt bestudeerd, bespreekt u het op een manier dat iedereen aan de bespreking wil deelnemen. Enkele voorbeelden:

1. Laat de gezinsleden zich voorstellen dat ze rond een haardvuur zitten. Bespreek hoe gevaarlijk het is om met vuur te spelen. Hoe kunnen we dat vergelijken met 'door Satan en zijn geheimzinnigheid geboeid worden'? Geef enkele voorbeelden van president Faust over de manier waarop we de verleidingen van Satan kunnen weerstaan. Moedig het gezin aan om een rechtschapen voorbeeld te zijn en zijn invloed te weerstaan.

2. Neem een kleine speelgoedauto of een foto van een auto mee. Of laat het gezin naar een auto in de straat kijken. Wat zou er gebeuren als iemand aan het rijden was en de remmen zouden weigeren? Vertel het voorbeeld dat president Faust geeft over ons ingebouwde remsysteem. Getuig hoe belangrijk het is om open te staan voor de Heilige Geest en naar de stille, zachte stem te luisteren om de duivel te bestrijden.

3. Schrijf aan de hand van het artikel enkele middelen op die Satan gebruikt, en enkele geestelijke hulpmiddelen die wij kunnen gebruiken om Satan te bestrijden. Praat met de gezinsleden over de tactieken van de duivel, en leg uit dat wij de macht hebben om hem te overwinnen. Getuig dat wij Satan door een rechtschapen levenswijze kunnen weerstaan.

ZELF-

Wil je een beter gevoel over jezelf krijgen? Wil je meer zelfvertrouwen hebben? Dan heb je dit jaar misschien wat aan het thema voor de wekelijkse activiteitenavond.

VERTROUWEN

DE PRESIDIUMS VAN DE JONGEMANNEN EN DE JONGEVROUWEN

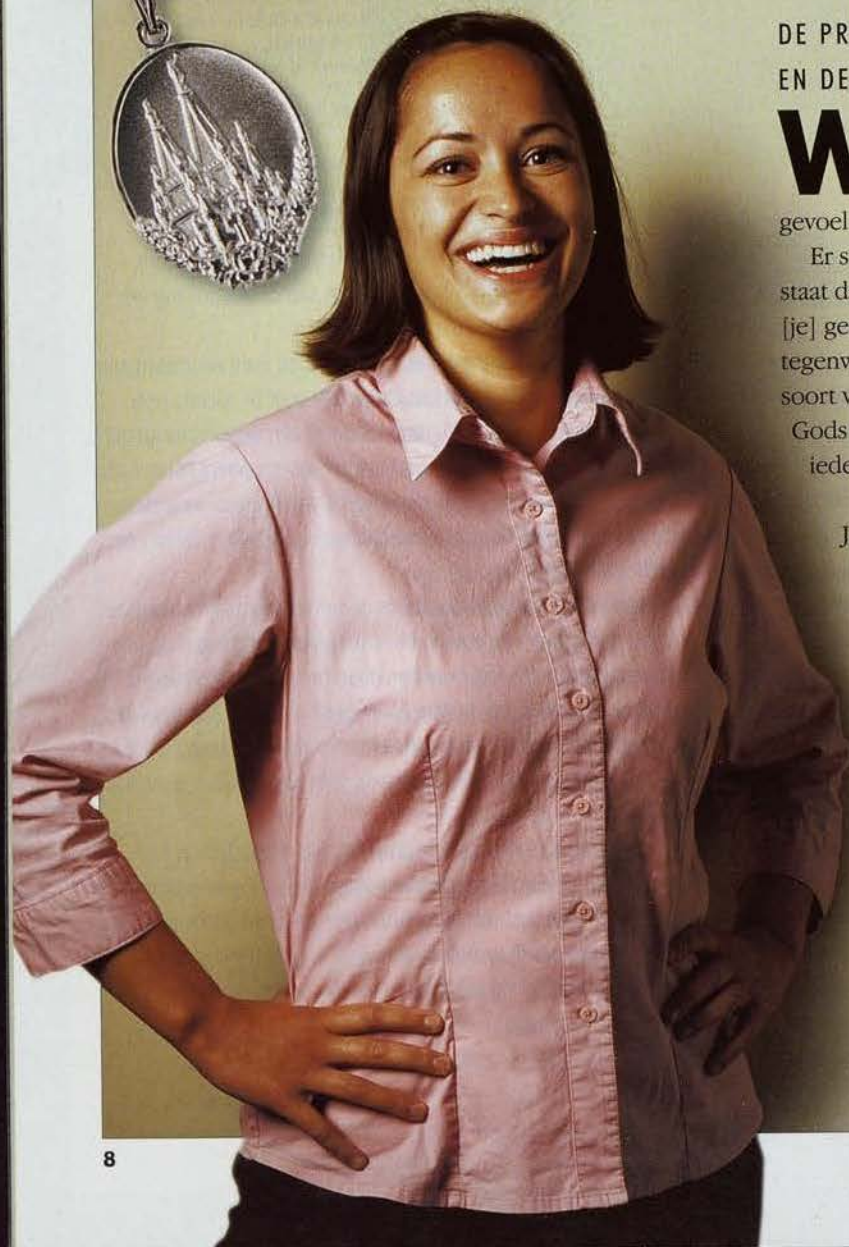
We voelen ons allemaal weleens onzeker. Heb je je ooit afgevraagd: 'Hoe kan ik meer zelfvertrouwen ontwikkelen?' of 'Hoe kan ik een beter gevoel over mezelf krijgen?'

Er staan prachtige antwoorden in de Schriften. Er staat dat als je naastenliefde hebt en 'deugd onophoudelijk [je] gedachten [laat] sieren; dan zal [je] vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden' (IV 121:45). Dat soort vertrouwen is echt vertrouwen. Als je vertrouwen in Gods tegenwoordigheid hebt, kun je in de nabijheid van iedereen zelfvertrouwen hebben.

Je kunt je afvragen wat *deugd* betekent. President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium heeft gezegd: '*Deugdzaamheid* heeft veel definities, zoals zedelijke uitnemendheid, goed gedrag, goede gedachten, goedheid van karakter, en kuisheid.'

Je kunt je ook afvragen hoe je dat kunt doen. Is er iets waardoor ik geleid kan worden? Jazeker. De beginselen en leerstellingen in *Voor de kracht van de jeugd* zullen je helpen bij het nemen van beslissingen waardoor je de Heilige Geest bij je kunt hebben. En als je de Heilige Geest bij je hebt, bevind je je eigenlijk in de tegenwoordigheid van God. Denk eens na over het vertrouwen dat je hemelse Vader in je heeft om jou zijn Geest te geven.

Als je de normen in *Voor de kracht van de jeugd* naleeft, krijg je de belofte dat de Heer

THEMA WEKELIJKSE ACTIVITEITENAVOND 2007

'Laat deugd onophoudelijk uw
gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen
in de tegenwoordigheid van God
sterk worden' (LV 121:45).

'je meer kansen en
inzicht [zal] geven, en je
[zal] sterken.'² Dan zul je
steeds deugdzamer leven en
steeds meer zelfvertrouwen krijgen.

Maar wees voorzichtig. Dit is niet de
manier waarop je volgens de wereld zelfver-
trouwen ontwikkelt. Volgens de wereld krijg
je meer zelfvertrouwen als je in bepaalde
opzichten beter bent dan andere mensen —
als je meer bezittingen of talenten hebt, intel-
liger of populairder bent. Maar dat is niet
waar. Dat is gemaakt zelfvertrouwen.

De normen van de Heer zijn anders dan
de normen van de wereld. De wereld kijkt
naar het uiterlijk, maar 'de Here ziet het hart
aan' (1 Samuël 16:7). Jij bent een kind van
God, en je goddelijke aard is niet beter of
slechter dan anderen. Iedereen heeft ver-
schillende talenten en vaardigheden. Dat zijn
gaven van de Geest die je hebt gekregen om
je goddelijke zending op aarde te vervullen.
Onze hemelse Vader wil dat je gelukkig bent,
groeit en alles zult bereiken wat Hij voor jou
in petto heeft.

Als je tegenslagen krijgt, denk dan aan de
helden uit de Schriften. Net als Mozes kun je
kracht krijgen door te bidden en te bedenken
dat je een kind van God bent. (Zie Mozes

1:13, 20–22.) Nephi
is ook een goed voor-
beeld van iemand die op
de Heer vertrouwde. Toen
hij en zijn broers de koperen

platen moesten ophalen, wist hij dat het met
de hulp van de Heer mogelijk was. Hij zei: 'Ik
zal heengaan en de dingen doen die de Heer
heeft geboden, want ik weet dat de Heer
geen geboden aan de mensenkinderen geeft
zonder een weg voor hen te bereiden, zodat
zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt'
(1 Nephi 3:7). Nephi's vertrouwen kwam uit
zijn deugdzame leven voort.

Net als Mozes, Nephi en vele anderen kun
jij een deugdzaam leven leiden en vrij zijn om
je aardse zending vol vertrouwen te volbren-
gen. En dat vertrouwen zal alleen maar toe-
nemen en sterker worden. We weten dat
iedereen die bereid is zijn of haar gedachten
onophoudelijk door deugd te laten
sieren, daadwerkelijk
zelfvertrouwen kan
ontwikkelen. ■

NOTEN

1. Zie 'Zo dichtbij de
engelen', *De Ster*,
juli 1998, p. 106.
2. *Voor de kracht van
de jeugd* [2001],
p. 42.

Het algemeen jongevrouwenpresidium: Susan W. Tanner (midden),
Julie B. Beck (links), Elaine S. Dalton (rechts). **Het algemeen jonge-
mannenpresidium:** Charles W. Dahlquist II (midden), Dean R. Burgess
(links), Michael A. Neider (rechts).

De reactie van Nephi toen hem gevraagd werd om de koperen platen op te balen, is een voorbeeld voor ons allen: 'Ik zal heen-gaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt.'

IK KAN HET! ZELFVERTROUWEN ONTWIKKELEN

Hier zijn enkele dingen die je kunt doen als je wilt groeien en zelfvertrouwen ontwikkelen:

- Bid, net als Mozes, dat de Heer je zal helpen herinneren dat je zijn kind bent en belangrijk werk te doen hebt.
- Maak een lijst met je sterke punten en goede eigenschappen.
- Lees en bestudeer je patriarchale zegen, of bereid je voor om die te ontvangen.
- Help anderen, en schrijf in je dagboek wat voor gevoel je daarbij kreeg.
- Eet gezond en doe aan lichaamsbeweging. Je lichaam is een gave van God, en door goede voeding en lichaamsbeweging zul je je beter voelen.
- Bid om je dankbaarheid te tonen, en zet in je dagboek waar je dankbaar voor bent.
- Ontwikkel je talenten.
- Onderhoud de geboden.

Bedenk dat zelfvertrouwen niet voortkomt uit het gevoel dat je beter bent dan een ander. Het komt voort uit de kennis dat je een kind van God bent en doet wat Hij van je verwacht.

HOE JE ONOPHOUDELIJK GOEDE GEDACHTEN KUNT HEBBERN

Hier zijn enkele ideeën voor de wekelijkse activiteitenavond en de gezinsavond aan de hand waarvan je je gedachten onophoudelijk door deugd kunt laten sieren.

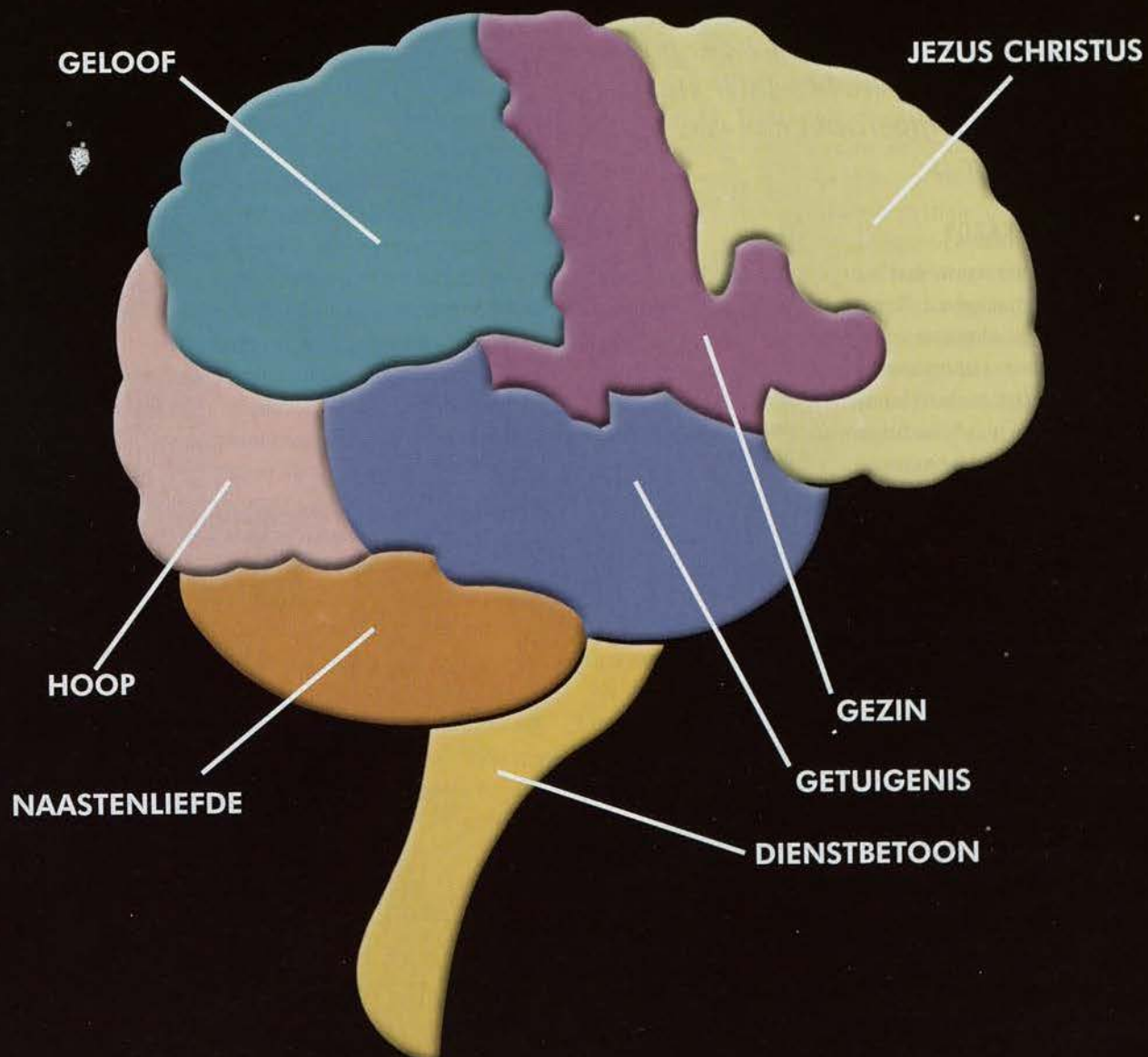
- Lees de teksten in de Gids bij de Schriften onder de kopjes 'Gedachten' en 'Deugd'.
- Leer het dertiende geloofsartikel uit je hoofd, of bestudeer het. Wat betekent het voor jou? Noteer manieren waarop je naar dergelijke dingen kunt 'streven'.
- Noteer synoniemen voor de woorden *deugd* en *deugdzzaam*. Hoe kun je die woorden in je leven toepassen?
- Wat betekent het woord *zuiver*? Waarom moet

water zuiver zijn voordat we het drinken? Waarom moeten onze gedachten zuiver zijn?

- Lees in Genesis 39 het verslag van Jozef die van Potifars vrouw wegluchtte. Wanneer moet je wegluchten? Hoe kun je in de wereld maar niet van de wereld zijn?
- Maak een boekje met een lievelingstekst of een gedachte van iedere jongeman en jongevrouw in de wijk.
- Kies een 'tekst van de week', en hang die op waar je hem iedere dag kunt lezen. Probeer dit jaar 52 teksten uit je hoofd te leren — iedere week één. Als je de teksten van het seminarie uit het hoofd leert, ben je al op de helft!
- Neem je voor om niet te vloeken of te schelden.
- Spreek met je quorum of klas af om iedere vorm van pornografie te vermijden. Hoe kunnen jullie elkaar daarbij helpen?
- Bespreek als gezin hoe je elkaar door positieve woorden en daden kunt liefhebben en steunen.
- Lees en bestudeer de gedeelten over 'amusement' en 'taalgebruik' in *Voor de kracht van de jeugd*. Markeer het woord *Geest* in deze gedeelten. Noteer manieren waarop de Geest ons tot zegen is als wij die normen naleven.
- Bespreek als klas, quorum of gezin hoe wij onszelf wat betreft media en internet kunnen beschermen.
- Op onze tempels staat: 'De Here gewijd'. Bespreek hoe deugdzame gedachten ons kunnen helpen bij onze voorbereiding op tempelbezoek. Ga zo mogelijk naar de tempel om doop voor de doden te verrichten.
- Leer twee lievelingslofzangen uit je hoofd die je kunt zingen of neuriën als je slechte gedachten door geïnspireerde woorden wilt vervangen.
- Werk aan je onderscheiding 'Plicht jegens God' of je 'Persoonlijke vooruitgang'. Door middel van het gedeelte geestelijke ontwikkeling in 'Plicht jegens God' of de waarde 'Integriteit' in 'Persoonlijke vooruitgang' kun je meer te weten komen over reinheid en de zegeningen die we ontvangen als we 'deugd onophoudelijk [onze] gedachten' laten sieren.

WAAR DENK JE AAN?

'LAAT DEUGD ONOPHOUDELIJK UW GEDACHTEN SIEREN; DAN ZAL UW
VERTROUWEN IN DE TEGENWOORDIGHEID VAN GOD STERK WORDEN'
(LV 121:45).

De oorbellen

De dag nadat mijn vrouw haar gouden oorbel was verloren, besepte ik dat we iets waren kwijtgeraakt wat veel belangrijker is.

VIKTOR MAKAROV

Ik heb mijn vrouw een keer een paar prachtige gouden oorbellen gegeven. Ze stonden haar erg leuk omdat ze een lange, elegante nek heeft, en de oorbellen waren in de vorm van concentrische ringen samengebonden zodat ze in het zonlicht konden bewegen. Mijn vrouw, Yelena, zag er altijd prachtig uit als ze die oorbellen droeg. Ze vond ze geweldig mooi.

Toen hadden we het beste feest van het jaar, het kerstfeest in onze gemeente. Ik was verantwoordelijk voor deze activiteit in onze gemeente in Penza (Rusland), dus ik had haast. Ik wilde er zo snel mogelijk naartoe om ervoor te zorgen dat alles goed geregeld was. Yelena maakte geen haast, maar ging rustig verder met haar voorbereidingen. Toen mijn geduld op was, zei ik tegen haar dat ze zich verder maar niet moest opmaken, en dat ze er zonder make-up ook prima uitzag. Dat was een grote vergissing. Ze zei dat ze nergens heenging, en dat ik zelf maar naar het feest moest gaan.

Dat leidde tot een kleine woordenwisseling, en we zeiden wat vervelende woorden tegen elkaar. Uiteindelijk ging ze toch mee, maar in de auto zeiden we geen woord tegen elkaar. Het leek wel of we elkaar niet kenden.

Ons kerstfeest werd in de aula van een nabijgelegen school gehouden. Vrienden en

leden van de gemeente hadden de zaal helpen versieren met bloemen en afbeeldingen van het leven en de dood van onze Heiland. Toen we op onze plaats gingen zitten, merkte mijn vrouw dat ze maar één oorbel in had. Dat was een onaangename verrassing, en we waren onze woordenwisseling meteen vergeten. We keken overal om ons heen, maar zagen niets — de oorbel was nergens te vinden. We besloten dat we er maar even niet aan zouden denken en naar de prachtige muziekuitvoering zouden luisteren die onze vrienden hadden voorbereid.

Hoewel de muziekuitvoering erg mooi was, konden mijn vrouw en ik er niet volledig van genieten. Onze dag was verknald, en we gingen teleurgesteld naar huis. We waren verdrietig dat we de oorbel kwijt waren, niet alleen omdat hij zo duur en mooi was, maar vooral omdat het een uiting van mijn liefde voor mijn vrouw was.

Toen ik de volgende ochtend wakker werd, besepte ik dat we iets waren kwijtgeraakt wat veel belangrijker was dan een oorbel: onze eensgezindheid. Ik keek Yelena aan en zei: 'Kijk eens naar deze oorbel. Zie je hoe mooi die is en hoe het licht erop weerkaatst. Er is zoveel goud en werk aan besteed, en nu licht hij daar alleen op tafel. Zodra we die andere kwijtraakten, was

deze overgebleven oorbel veel minder dan toen ze nog bij elkaar waren. En dat geldt ook voor ons. Als we eensgezind zijn, kunnen we een prachtige, krachtige en creatieve invloed ten goede zijn. Maar als we niet eensgezind zijn, hebben we die kracht en schoonheid niet.'

De tranen stroomden over haar wangen. Ze kwam naar me toe en sloeg haar armen om me heen. Haar stem trilde toen ze sprak, maar haar woorden maakten grote indruk op me: 'We moeten nooit meer ruzie maken. We moeten meer op onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, lijken. We houden van elkaar, en ons huwelijk is voor eeuwig in de heilige tempel verzegeld. De duivel wil alle gezinnen op aarde kapot maken, maar dat lukt hem niet als we eensgezind zijn. Na dit voorval houd ik nog meer van je. God heeft ons laten zien wat een gezin werkelijk is.'

Ik hield haar in mijn armen en de tranen stroomden over mijn wangen. Ik wist dat ik mijn grootste zegen in mijn armen hield. ■

Op zoek naar geestelijke kennis

Er is een God! Hij leeft! Hoe moeilijk dat soms ook onder woorden te brengen is, ik weet dat dit waar is door de kracht van de Heilige Geest.

PRESIDENT BOYD K. PACKER

Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik wil jullie over een indrukwekkende ervaring vertellen die ik had voordat ik algemeen autoriteit was. Ik zat in een vliegtuig naast een atheïst die zo nadrukkelijk bleef volhouden dat God niet bestond, dat ik mijn getuigenis gaf. 'U ziet het verkeerd', zei ik. 'Er is een God. Ik *weet* dat Hij leeft!'

Hij protesteerde: 'Dat *weet* u niet. Niemand weet dat! Dat kunt u niet *weten*!' Toen ik niet wilde opgeven, stelde de atheïst, die jurist was, wellicht de belangrijkste vraag wat betreft een getuigenis. 'Goed dan,' zei hij spottend en laetdunkend, 'u zegt dat u het weet. Vertel me dan maar *hoe* u dat weet.'

Toen ik antwoord probeerde te geven, stond ik met mijn universitaire graden met een mond vol tanden.

Toen ik woorden als *Geest* en *getuigenis* gebruikte, antwoordde de atheïst: 'Ik weet niet waar u het over hebt.' De woorden *gebed*, *onderscheidingsvermogen* en *geloof* zeiden hem helemaal niets. Hij zei: 'Ziet u wel, u weet het niet echt. Als u het echt wist, zou u me kunnen vertellen *hoe* u het wist.'

Ik had het gevoel dat het misschien niet verstandig was geweest om mijn getuigenis

te geven, en ik wist me even geen raad. En toen gebeurde het! Ik moest ergens aan denken. En ik citeer een uitspraak van de profeet Joseph Smith: 'Iemand kan profijt hebben van de eerste aanduiding van de geest van openbaring die hij gewaar wordt. Als u bijvoorbeeld zuivere intelligentie ontvangt, kunt u plotseling goede ideeën krijgen (...) en zo kunt u door de Geest van God te leren kennen en begrijpen, in het beginsel openbaring groeien, totdat u volmaakt in Christus Jezus wordt.'¹

Ik kreeg toen zo'n idee en zei tegen de atheïst: 'Mag ik u vragen of u weet hoe zout smaakt?'

'Natuurlijk weet ik dat', antwoordde hij.

Ik zei: 'Als we ervan uitgaan dat ik nog nooit zout heb geproefd, kunt u mij dan uitleggen hoe het smaakt?'

Na even te hebben nagedacht, zei hij: 'Nou, het is niet zoet en het is niet zuur.'

'Nu vertelt u me wat het niet is, in plaats van wat het wel is.'

Na verscheidene pogingen lukte het hem uiteraard niet. Met alleen woorden kon hij niet uitleggen hoe zout smaakt. Ik gaf opnieuw

A woman with dark hair, wearing a light pink blazer and skirt, stands in front of a blackboard. She is smiling and pointing her right index finger towards the text on the board. The blackboard has white text on it.

We kunnen geestelijke zaken niet forceren

Al onze middelen gebruiken

Ons getuigenis kan sterker zijn dan we zelf beseffen

Een getuigenis ontwikkelen door het te geven

Wij kunnen het werk van de Heer verrichten

Door de Geest leren

mijn getuigenis en zei: 'Ik weet dat er een God is. U hebt mijn getuigenis belachelijk gemaakt en gezegd dat als ik het *echt* wist, ik u zou kunnen uitleggen *hoe* ik dat wist. Beste vriend, in geestelijk opzicht heb ik zout geproefd. En ik kan evenmin aan u in woorden uitleggen hoe ik dat weet, als u aan mij kunt uitleggen hoe zout smaakt. Maar ik zeg opnieuw tegen u dat er een God is! Hij leeft! En omdat u dat niet weet, hoeft u mij niet te vertellen dat ik het ook niet weet. Want ik weet het wel!'

Toen we afscheid van elkaar hadden genomen, hoorde ik hem nog mompelen: 'Ik heb als toeverlaat uw godsdienst niet nodig! Ik heb het niet nodig.'

Vanaf dat moment heb ik me er nooit meer voor geschaamd dat ik niet met woorden kan uitleggen wat ik

We mogen niet verwachten dat openbaring de geestelijke en aardse kennis vervangt die we al bezitten. Ook mogen we niet verwachten dat de Geest onze aandacht opeist door de schreeuwen of ons door elkaar te schudden. Maar Hij fluistert, net als in het geval van de profeet Samuël.

wordt in de Schriften niet als 'luid' of 'scherp' beschreven (3 Nephi 11:3). Het is 'geen stem des donders (...) evenmin een stem van daverend rumoer, maar (...) een zachte stem van een volmaakte mildheid, als een fluistering', die 'tot in het diepste der ziel' doordrong (Helaman 5:30) en 'hun hart [deed] branden' (3 Nephi 11:3). Vergeet niet dat Elia merkte dat de stem van de Heer niet in de wind was, niet in de aardbeving of het vuur, maar in het 'suizen van een zachte koelte' (1 Koningen 19:12).

De Geest vraagt niet om onze aandacht door te schreeuwen of ons hard door elkaar te schudden. Maar Hij fluistert. Hij raakt ons zo zacht aan dat we Hem misschien niet eens voelen als we door andere zaken in beslag worden genomen.

Soms oefent de Geest net voldoende druk uit om onze aandacht te trekken. Maar meestal, als we niet openstaan

op geestelijk gebied weet. De apostel Paulus heeft het als volgt gezegd:

'Hiervan spreken wij dan ook met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn, zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken.

'Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is' (1 Korintiërs 2:13-14).

De stille, zachte stem

De stem van de Geest

voor die zachte influistering, zal de Geest zich terugtrekken en wachten tot we weer openstaan en luisteren, en op onze eigen manier zeggen, net als Samuël vanouds: 'Spreek [Heer], want uw knecht hoort' (1 Samuël 3:10).

We kunnen geestelijke zaken niet forceren

We moeten nog iets anders leren. Een getuigenis wordt ons niet opgedrongen; een getuigenis groeit. Net als ons lichaam groeit, wordt ons getuigenis steeds groter. We merken er weinig van omdat het een groeiproces is.

We kunnen geestelijke zaken niet forceren. Woorden als *dwingen*, *afdwingen*, *verplichten*, *onder druk zetten*, *eisen*, beschrijven niet onze bijzondere rechten met de Geest. 'Je kunt de Geest geen antwoord afdwingen, net zo min als je een zaadje eerder kunt laten ontspruiten of een ei eerder kunt laten uitkomen. Je kunt wel een klimaat scheppen dat groei, verzorging en bescherming in de hand werkt, maar je kunt niets forceren of afdwingen: je zult moeten wachten.'

Wees niet ongeduldig als je geestelijk inzicht wilt ontwikkelen. Laat het groeien, help het groeien, maar forceer het niet, anders loop je de kans misleid te worden.

Al onze middelen gebruiken

Er wordt van ons verwacht dat wij het licht en de kennis gebruiken die we al bezitten. We hebben geen openbaring nodig om te weten wat onze plichten zijn, want die staan duidelijk in de Schriften beschreven. En we hebben geen openbaring nodig om onze geestelijke of aardse kennis te vervangen — alleen om die uit te breiden. We moeten ons leven op normale, alledaagse wijze indelen, en de routines, regels en voorschriften van het leven volgen.

Regels, voorschriften en geboden zijn een waardevolle bescherming. Als we geopenbaarde instructies nodig hebben om onze koers te wijzigen, zullen we die onderweg naar behoefte ontvangen. Het advies om 'gedreven (...) werkzaam te zijn' (IV 58:27) is wijze raad.

Ons getuigenis kan sterker zijn dan we zelf beseffen

We hoeven niet te weifelen of ons te schamen als we niet alles weten. Nephi heeft gezegd: 'Ik weet dat Hij zijn kinderen liefheeft; toch ken ik niet de betekenis

van alle dingen' (1 Nephi 11:17).

Je getuigenis heeft wellicht meer kracht dan je je bewust bent. De Heer heeft tegen de Nephieten gezegd:

'En wie tot Mij komt met een gebroken hart en een verslagen geest, die zal Ik dopen met vuur en met de Heilige Geest, zoals de Lamanieten wegens hun geloof in Mij ten tijde van hun bekering werden gedoopt met vuur en met de Heilige Geest; *en zij wisten het niet*' (3 Nephi 9:20; cursivering toegevoegd).

Verscheidene jaren geleden sprak ik met een van onze zoons die aan de andere kant van de wereld op zending was. Hij was daar toen ongeveer een jaar. Zijn eerste vraag

luidde: 'Pa, wat kan ik doen om geestelijk te groeien? Ik heb daar zo hard mijn best voor gedaan, en ik heb geen vooruitgang gemaakt.'

Dat was zijn inzicht. Maar ik zag het anders. Ik kon nauwelijks geloven hoe volwassen hij in dat ene jaar was geworden, en hoeveel hij geestelijk was gegroeid. Hij 'wist het niet' want het was een groeiproces en geen opzienbarende geestelijke ervaring.

Een getuigenis ontwikkelen door het te geven

Het is niet ongebruikelijk dat een zendeling zegt: 'Hoe kan ik mijn getuigenis geven als ik er geen heb? Hoe kan ik getuigen dat God

Je kunt de Geest geen antwoord afdwingen, net zo min als je een zaadje eerder kunt laten uitspruiten of een ei eerder laten uitkomen. Je kunt wel een klimaat scheppen dat groei, verzorging en bescherming in de hand werkt, maar je kunt niets forceren of afdwingen: je zult moeten wachten.

Je stem laten horen is een beproeving van je geloof. Getuig van de dingen waarvan je hoopt dat ze waar zijn. Dat is een geloofsdaad.

leeft, dat Jezus de Christus is en dat het evangelie waar is? Het is toch oneerlijk om daarvan te getuigen als je geen getuigenis hebt?

O, kon ik jullie maar dit ene beginsel bijbrengen: *een getuigenis wordt ontwikkeld door het te geven!* Op een bepaald punt in je zoektocht naar geestelijke kennis, is er die 'geloofssprong', zoals filosofen dat noemen. Dat is het moment dat je bent aangeland bij de rand van het licht en het

duister bent ingestapt om te ontdekken dat de weg net een pas of twee voor je uit is verlicht. Zoals in de Schriften staat, is 'de Geest van de mens' inderdaad 'een lamp des Heren' (Spreuken 20:27).

Enerzijds kun je een getuigenis ontvangen door wat je leest of wat je een ander hoort zeggen;

HET VUUR IN MIJN HART

TYLER ANDRUS

Toen ik vijftien was, gaf ik voor het eerst in het openbaar mijn getuigenis. Ik had nooit aan de waarheid van het evangelie getwijfeld, maar tijdens mijn eerste jaar op het seminarie begon ik mijn eigen getuigenis van de kerk en het Boek van Mormon te ontwikkelen.

Tijdens de zomer na dat eerste jaar seminarie organiseerde onze ring een jeugdconferentie. De conferentie werd afgesloten met een getuigenisbijeenkomst, maar ik was niet van plan om mijn getuigenis te geven. Al snel fluisterde de Geest mij in dat ik mijn getuigenis moest geven. Ik onderdrukte die indruk, maar ik bleef het gevoel houden. Uiteindelijk besloot ik dat ik mijn getuigenis zou geven, en toen ik dat deed, kreeg ik zo'n warm gevoel dat ik het in mijn borst voelde branden. Er brandde een vuur in mijn hart.

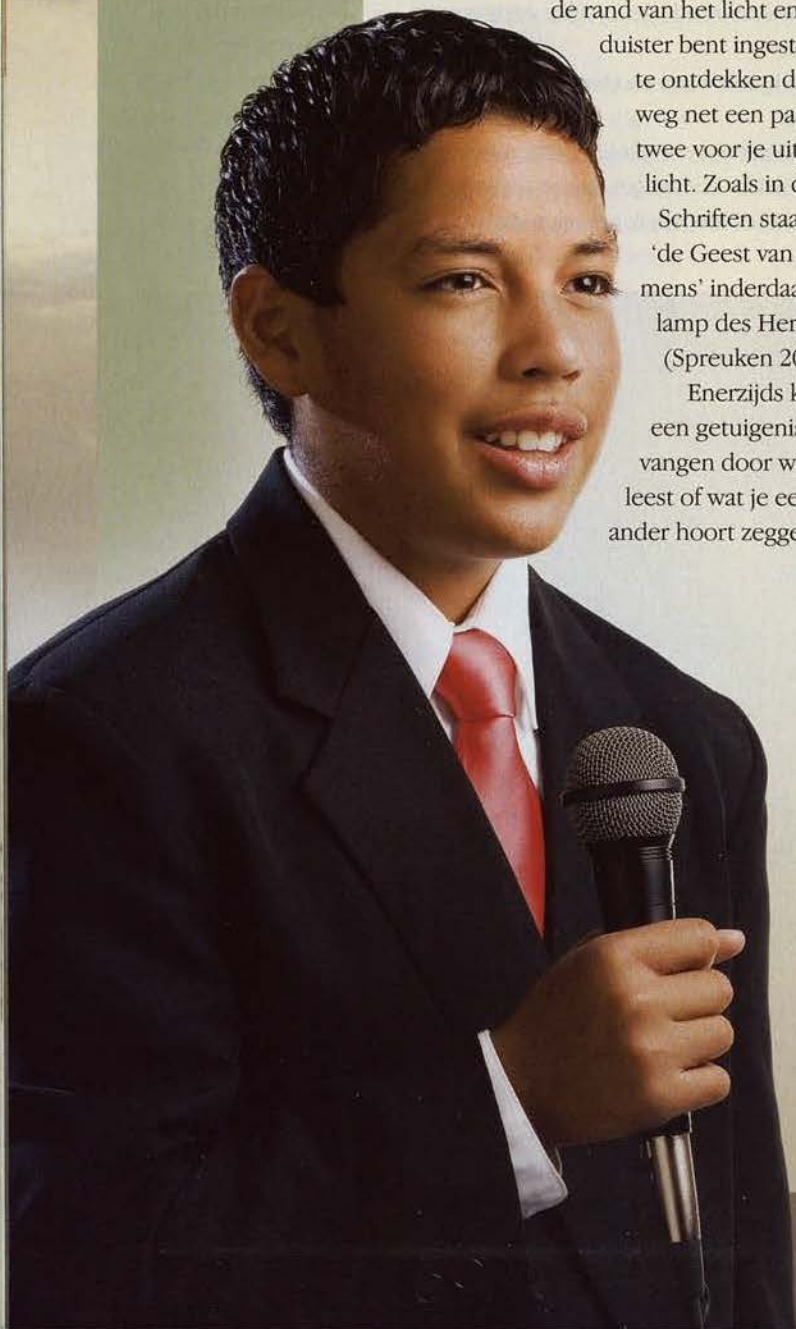
Ik heb sindsdien geleerd hoe belangrijk het is om mijn getuigenis te geven, want iedere keer groeit mijn getuigenis. Ik zal mijn leven lang mijn getuigenis blijven geven. ■

dat is in het begin zeker noodzakelijk.

Anderzijds kunt je ervaren dat de Geest in je boezem bevestigt dat hetgeen waarvan je hebt getuigd waar is. Zie je dat je een getuigenis krijgt naarmate je het geeft? Doordat je geeft wat je hebt, krijg je er meer voor terug!

Je stem laten horen is een beproeving van je geloof.

Getuig van de dingen waarvan je hoopt dat ze waar zijn. Dat is een geloofsdaad. Dat is een soort experiment, zoals het experiment dat de profeet Alma aan zijn volgelingen voorstelde. We beginnen met geloof — niet met een volmaakte kennis van dingen. Zijn toespraak in Alma 32 is een van de grootste boodschappen in de heilige Schriften, gericht tot de beginnelingen, de mensen die nederig

op zoek zijn. Met daarin vervat een sleutel tot een getuigenis van de waarheid.

De Geest en het getuigenis van Christus zullen voornamelijk aan ons gegeven worden, en bij ons blijven, als we er met anderen over praten. In dat proces schuilt de essentie van het evangelie.

Is dat geen volmaakte uiting van christelijkheid? Het getuigenis kan niet gevonden, behouden en vergroot worden als we er niet met anderen over praten. Als we anderen er openlijk in laten delen, wordt het een deel van onszelf.

Wij kunnen het werk van de Heer verrichten

Er schuilt grote kracht in dit werk, geestelijke kracht. Het gewone lid van de kerk, zoals jij, kan, als hij of zij de gave van de Heilige Geest heeft ontvangen, het werk van de Heer verrichten.

Jaren geleden heeft een vriend mij over de volgende ervaring verteld. Hij was 17 jaar oud en liep met zijn collega naar een huisje in het zuiden van de Verenigde Staten. Het was zijn eerste dag in het zendingsveld, en het was de eerste deur waar hij zou aanbellen. Een vrouw met grijs haar deed open en vroeg was ze wilden. Zijn collega stootte hem aan als teken dat hij iets moest zeggen. Angstig en met een mond vol tanden, zei hij uiteindelijk: 'Zoals de mens nu is, is God eens geweest; zoals God nu is, kan de mens eens worden.'

Vreemd genoeg was ze geïnteresseerd, en ze vroeg waar hij die informatie vandaan had. Hij antwoordde: 'Dat staat in de Bijbel.' Ze liep even het huis in en kwam met haar Bijbel terug. Ze zei dat ze predikant van een kerk was, gaf hem de Bijbel en zei: 'Nou, laat maar eens zien.'

Hij pakte de Bijbel aan en begon er zenuwachtig in te bladeren. Uiteindelijk gaf hij het boek terug en zei: 'Alstublieft, ik kan het niet vinden. Ik weet niet eens zeker of het er wel in staat, en als het erin staat, kan ik het toch niet vinden. Ik ben maar een arme boerenjongen uit Cache Valley in Utah. Ik heb niet veel scholing gehad. Maar ik kom uit een gezin waar het evangelie van Jezus Christus wordt nageleefd. En het betekent zoveel voor ons gezin dat ik een oproep heb aanvaard om op eigen

Er vinden nog steeds wonderen plaats. De gaven van de Geest zijn in de kerk te vinden. Waaronder de gave van de Heilige Geest!

kosten twee jaar op zending te gaan en andere mensen over het evangelie te vertellen.'

Zo'n vijftig jaar later kon hij zijn tranen niet bedwingen toen hij me vertelde dat ze de deur verder opendeed en zei: 'Kom maar binnen, jongen. Ik wil graag horen wat je te vertellen hebt.'

Door de Geest leren

Ik kan nog zoveel meer zeggen. Ik kan over het gebed spreken, over vasten, priesterschap en autoriteit, over naleving van de gedragsnormen — allemaal belangrijk om openbaring te kunnen ontvangen. Als die beginselen begrepen worden, past alles als een puzzel volmaakt in elkaar. Maar sommige dingen moeten we persoonlijk leren, individueel, door de Geest.

Ik weet uit ervaring, te heilig om over te praten, dat God leeft, dat Jezus de Christus is, dat de gave van de Heilige Geest die we na de doop ontvangen, een gave van God is. Het Boek van Mormon is waar! Dit is de kerk van de Heer! Jezus is de Christus! We worden door een profeet van God geleid! Er vinden nog steeds wonderen plaats, en de engelen bedienen de mens! De gaven van de Geest zijn in de kerk te vinden. Waaronder de gave van de Heilige Geest! ■

Uit een toespraak tot nieuwe zendingspresidenten, 25 juni 1982.

NOOT

1. *History of the Church*, deel 3, p. 381.

Alle dingen getuigen van Hem

ADAM C. OLSON
Kerkelijke tijdschriften

Hij is de weg, het licht, het brood des levens, het levende water, de hoeksteen. Tijdens zijn zending, zoals beschreven in het Nieuwe Testament, vertelt de Heiland over zijn goddelijke rol en leringen in termen die de mensen kunnen begrijpen.

Deze jongvolwassenen in Duitsland hebben ook geleerd dat 'alle dingen [van Jezus Christus] getuigen' (Mozes 6:63). Hier vertellen zij over hun getuigenis van Hem.

De weg

'Tomas zeide tot Hem: Here, wij weten niet, waar Gij beengaat; hoe weten wij dan de weg?'

'Jezus zeide tot hem: Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Johannes 14:5-6).

René Cyron:

'Ik ben opgegroeid in een gezin waar niet allen lid zijn. Ik moest al van jongs af aan beslissen welke weg ik zou kiezen. Ik was altijd onder de indruk van de bijbelverhalen die mijn moeder vertelde. Ik zag hoe mijn moeder leefde. Ik zag hoe de familie van mijn vader leefde. Ik zag hoe de leden van de kerk leefden die ik bewonderde. Ik

wist dat zij het voorbeeld van de Heiland volgden en ik besloot me te laten dopen.

'Als ik nu beslissingen moet nemen, overweeg ik wat ik over Hem geleerd heb en probeer ik zijn voorbeeld te volgen. Hij heeft me een volmaakte manier laten zien. Hij kan ons helpen bij het ontwikkelen en toepassen van onze talenten. Ik zou me heel ellendig voelen als ik me niet kon veranderen. Maar ik weet dat veranderingen door middel van Hem mogelijk zijn.'

'Ik sta aan de deur en Ik klop'

'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en bij met Mij' (Openbaring 3:20).

René Cyron:

'De Heiland klopt omdat Hij ons liefheeft. Hij heeft ons zoveel te bieden, maar Hij heeft me de vrijheid gegeven om die deur al dan niet open te doen. Hij kan me onderwijzen en me helpen met mijn sterke en zwakke punten.

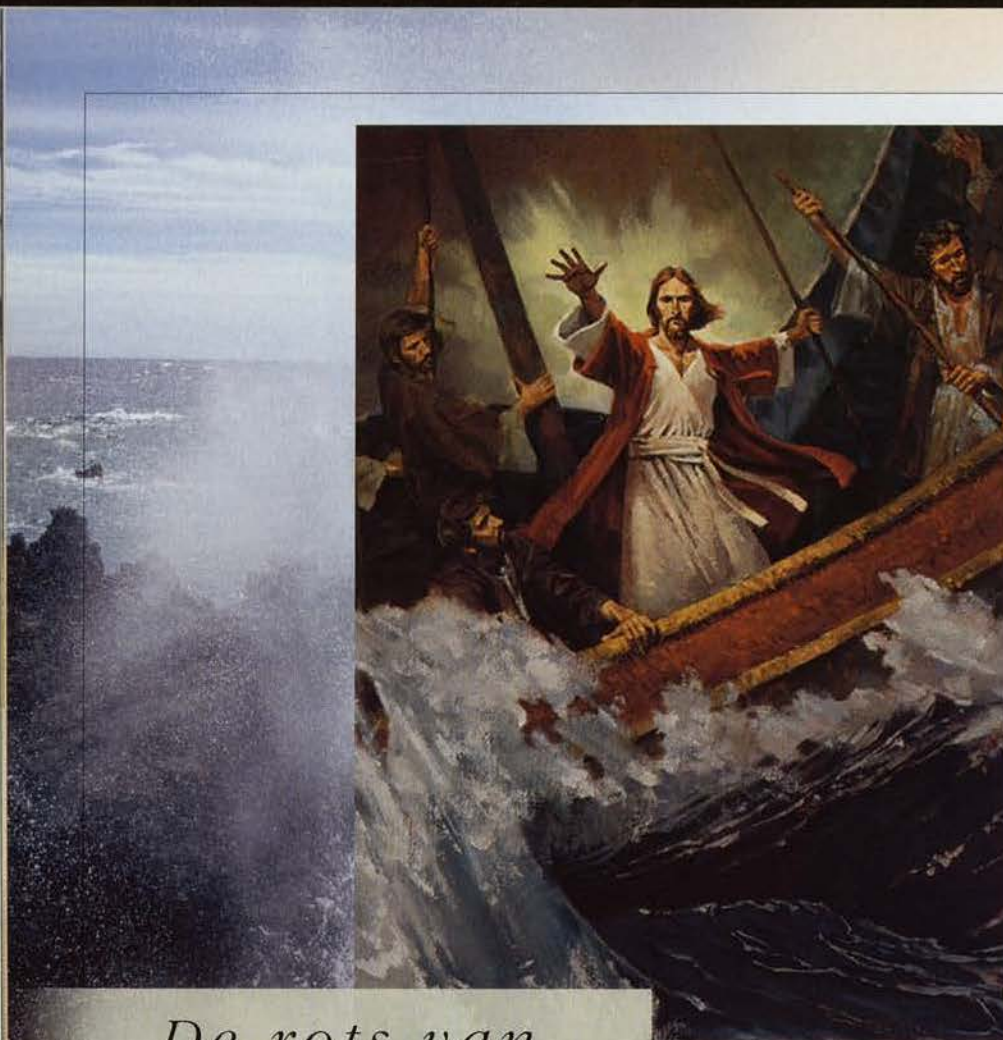
'Ik kan de deur opendoen door zachtmoedig en ontvankelijk te zijn. Ik kan de deur opendoen door te accepteren wat mij

René Cyron

Hij is de weg

De rots van onze Verlosser

wordt geleerd, en te erkennen wat ik moet veranderen.

'Ik hoop dat ik Hem altijd aan de deur zal herkennen, omdat er ook anderen op de deur kloppen. En van mij wordt hetzelfde verwacht, om anderen te vinden en hen uit te nodigen tot Hem te komen. Via ons kunnen zij een glimp van Hem opvangen.'

De rots van onze Verlosser

'Een ieder nu, die deze mijn woorden hoort en ze doet, zal gelijken op een verstandig man, die zijn huis bouwde op de rots.'

'En de regen viel neer en de stromen

kwamen en de winden waaiden en stortten zich op dat huis, en het viel niet in, want het was op de rots gegrondvest' (Matteüs 7:24-25).

'Bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen; (...) die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen' (Helaman 5:12).

Maike Adler:

'Ik ben als lid van de kerk opgegroeid, maar toen ik veertien was, moest ik beslissen hoe toegewijd ik was — wat voor richting mijn leven zou opgaan. Zou ik met mijn vrienden naar de feestjes gaan waarvoor zij

mij uitnodigden, of zou ik naar het seminarie gaan? Ik praatte met mijn ouders en ik ging in gebed. Ik kreeg een getuigenis en ik wist dat ik naar het seminarie hoorde te gaan.

'Zonder de Heiland zou mijn leven heel anders zijn — mijn vrienden en mijn normen. Dan zou ik niet weten waarom ik hier ben. Er zijn veel mensen die raad willen geven, maar de waarden en normen van de wereld veranderen voortdurend. Als ik ergens op bouw wat niet stevig is, moet ik steeds opnieuw bouwen. Om te kunnen bouwen, hebben we iets nodig wat onveranderlijk is. Christus is onveranderlijk. Zijn recht is altijd recht. We kunnen op Hem steunen. Hij zal ons nooit laten vallen.'

Het licht der wereld

'Wederom dan sprak Jezus tot hen en zeide: Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis

Maike Adler

Het brood des levens

'Wij moeten van Christus getuigen, zodat andere mensen Hem ook leren kennen en van het levende water kunnen drinken.'

De hoeksteen

'Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus. (...)

'Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is.

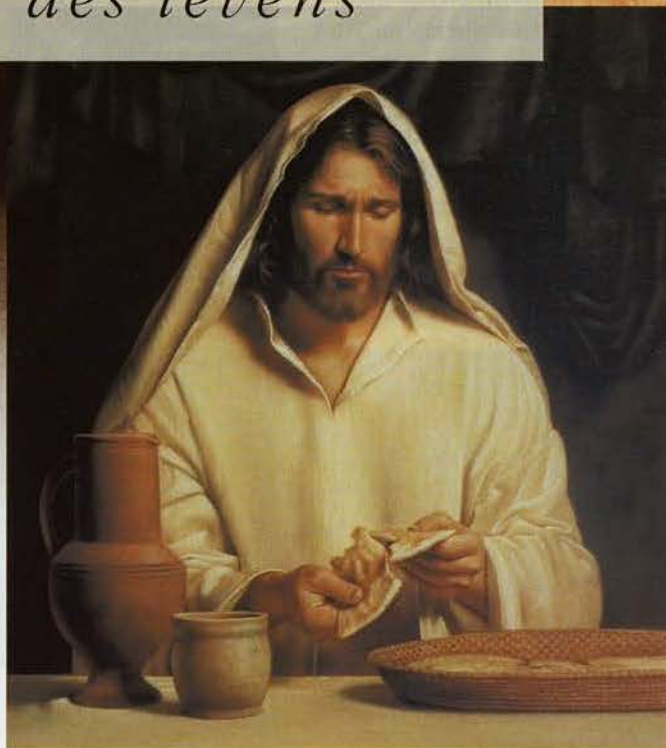
'In Hem wast elk bouwwerk, goed ineen-sluitend, op tot een tempel, heilig in de Here' (Efeziërs 2:13, 19-21).

Jasmin Zanardo:

'De wereld is in de war want wat hij te bieden heeft, volstaat niet. Er zijn veel godsdiensten met waarheid. Maar ons evangelie is volledig. Ons fundament is stabiel.'

Het brood des levens

'Jezus zeide tot hen: Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal nimmermeer

bongeren en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten' (Johannes 6:35).

Jasmin Zanardo:

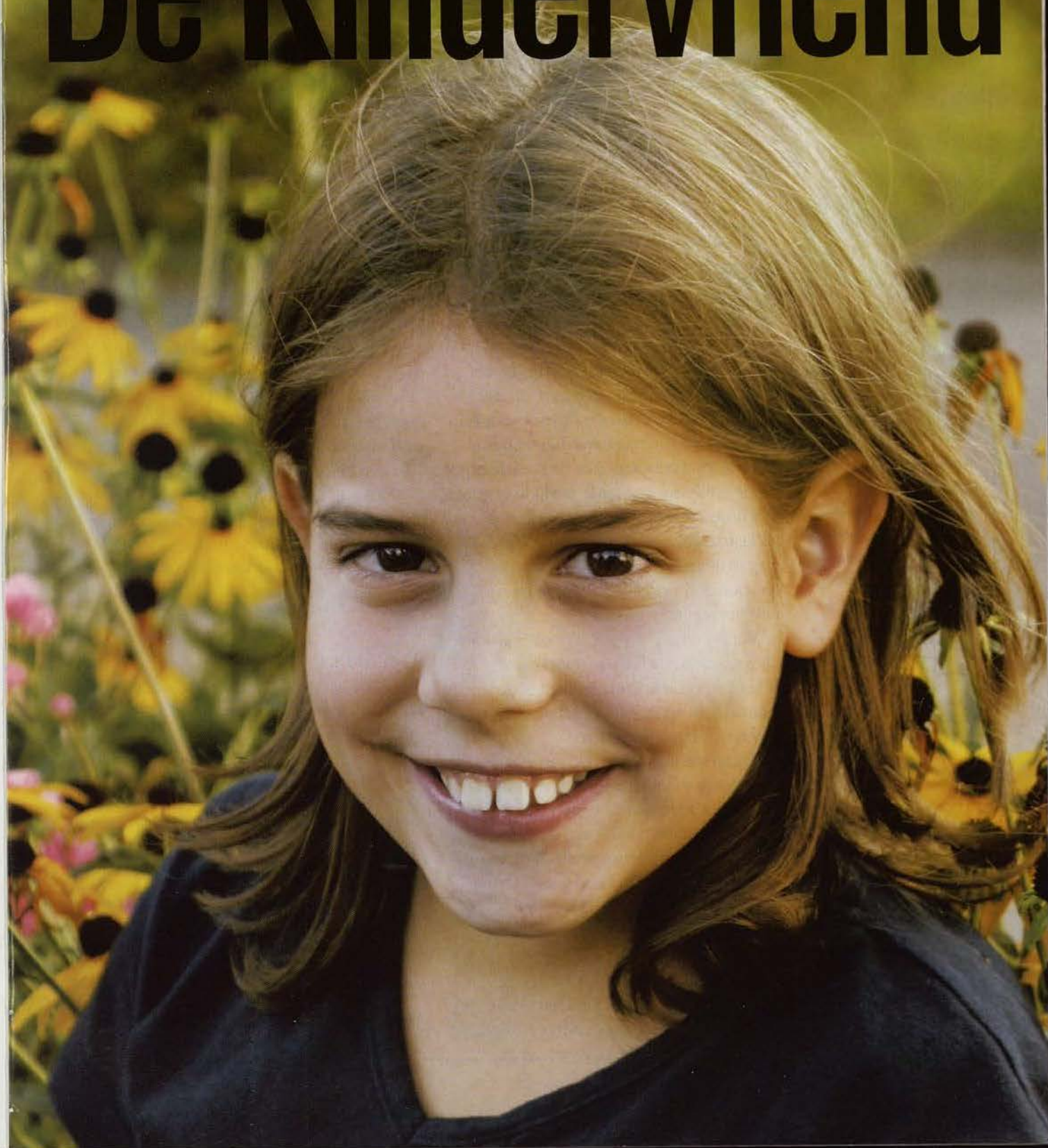
'Ik ben als lid van de kerk opgegroeid, maar iedereen moet op enig moment zelf een getuigenis van de waarheid van het evangelie ontwikkelen. Ik was twaalf toen ik het verlangen kreeg om zelf een getuigenis te ontvangen, en dat gebeurde. Door de verzoening van Jezus werd ik geïnspireerd. Tijdens enkele moeilijke beproevingen ben ik getroost door de kennis wie de Heiland is en wat Hij voor ons heeft gedaan. Zijn liefde voor ons is zo groot. Hij heeft Zichzelf voor ons opgeofferd. Hij is mijn leven.' ■

Jasmin Zanardo

VOOR DE KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JANUARI 2007

De Kindervriend

Geef **nooit** op

President Monson vertelt over een jeugdherinnering die met vernedering begon, maar uiteindelijk een geweldige les voor hem werd.

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Net als enkelen van jullie weet ik hoe het voelt om als tiener teleurgesteld en vernederd te worden. Ik speelde softbal tijdens het basisonderwijs en het voortgezet onderwijs. Er werden twee aanvoerders gekozen, en zij mochten om de beurt een speler voor hun team kiezen. Uiteraard werden de beste spelers eerst gekozen, dan de tweede en de derde. Zelfs om als vierde of vijfde gekozen te worden was nog niet zo slecht. Maar om als laatste gekozen te worden en dan ver weg in het achterveld gezet te worden, was gewoon afschuwelijk. Ik kan het weten. Ik heb het meegemaakt.

Wat hoopte ik dat de bal nooit mijn kant op zou worden geslagen, want ik zou hem zeker laten vallen. Dan zou het andere team scoren en zou ik door mijn teamgenoten worden uitgelachen.

Ik kan me nog als de dag van gisteren herinneren toen dat alles in mijn leven veranderde. De wedstrijd begon zoals ik eerder heb beschreven: ik werd als laatste gekozen. Ik was teleurgesteld dat ik ver weg in het achterveld werd gezet en moest toekijken hoe het andere team de honken bezette. Twee slagmannen werden uitgegooid. Plotseling raakte de volgende slagman de bal keihard. Ik hoorde hem zelfs zeggen: 'Dat wordt een homerun.' Het was vernederend om zoiets te horen, aangezien

de bal mijn kant op kwam. Was hij buiten mijn bereik? Ik rende naar de plek waar ik dacht dat hij zou neerkomen, sprak tijdens het rennen een stil gebed uit en strekte mijn handen uit. Tot mijn eigen verbazing ving ik de bal! Mijn team won de wedstrijd.

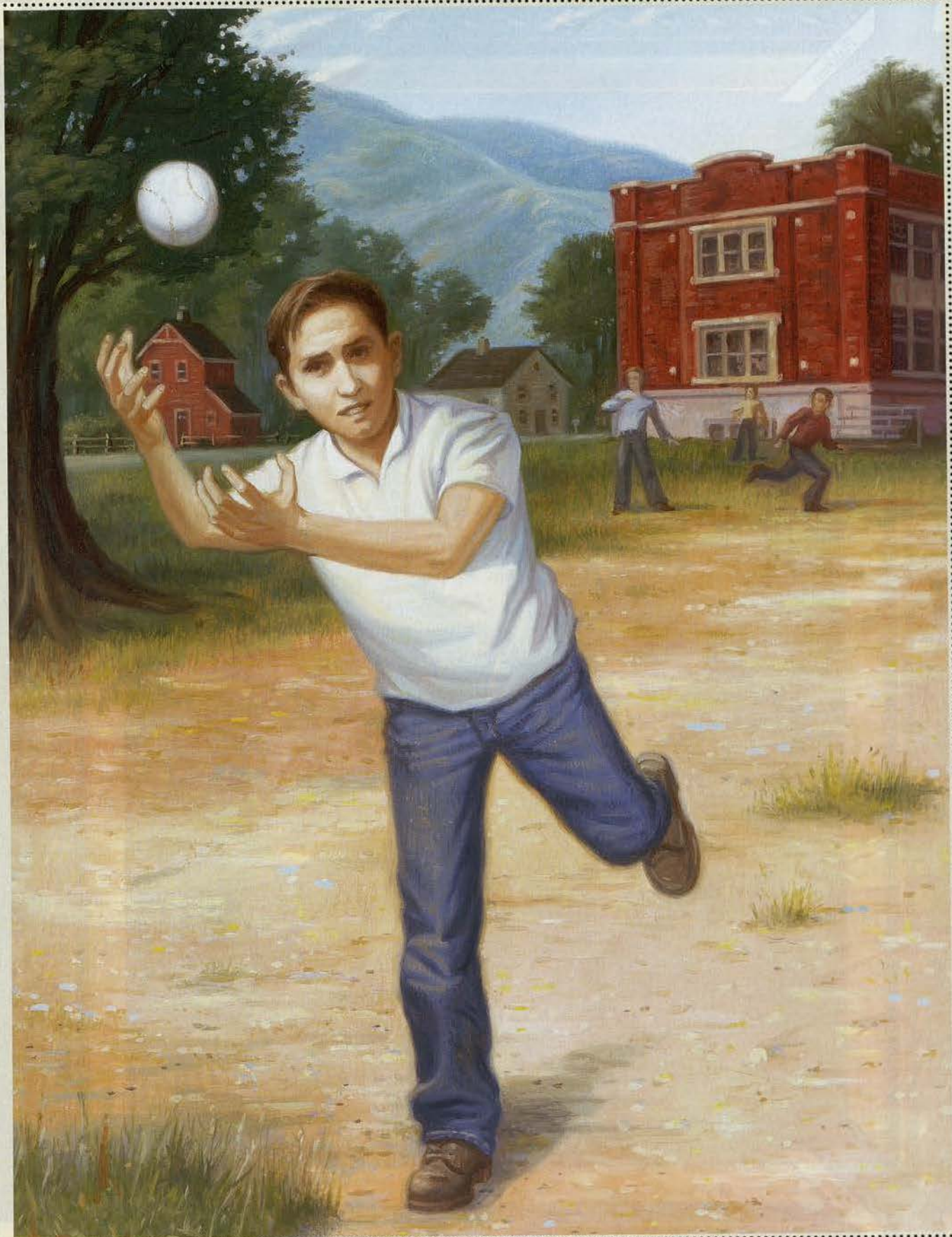
Door die ene ervaring werd mijn zelfvertrouwen gesterkt, mijn verlangen om te oefenen aangewakkerd en ontwikkelde ik mij van de laatst gekozen speler tot iemand die een bijdrage aan het team kon leveren.

Ook wij kunnen zo'n scheut zelfvertrouwen krijgen. Wij kunnen trots zijn op onze prestatie. Een formule van drie woorden kan ons helpen: *Geef nooit op.* ●

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 2005.

OM OVER NA TE DENKEN

1. Waarom speelde president Monson beter nadat hij de bal had gevangen? Had hij plotseling meer talent? Had hij datzelfde gevoel gehad als hij die bal niet had gevangen?
2. Maar als je niet die bal vangt als je als laatste gekozen bent, of als je in een wedstrijd als laatste eindigt? Hoe kun je dan weten dat je een geweldige, waardevolle persoon bent?
3. Welke dingen zijn echt belangrijk in het leven die je nooit mag opgeven?
4. Wat voor invloed heeft dit verhaal op jou als jij een keer aan de beurt bent om een team samen te stellen?

Plakken

Plakken

Plakken

Plakken

Wees niet bevreesd

'Indien gij dus geloof hebt, hoopt gij op dingen die niet worden gezien, maar die waar zijn' (Alma 32:21).

ELIZABETH RICKS

Kijk naar de afbeelding aan de linkerkant. Stel je voor dat je een van de kinderen bent. Zou jij bang zijn om een stromende beek over te steken? Zou jij bang zijn als de Heiland je vasthield?

Deze prachtige afbeelding heet *Wees niet bevreesd*. De kinderen in de afbeelding hoeven niet bang te zijn omdat de Heiland hen naar de andere kant helpt.

Broeder Greg Olsen, de schilder, heeft gezegd dat de kinderen ons allemaal voorstellen: 'De beek stelt de moeilijke tijden voor die we allemaal doormaken. Wij moeten ons uiterste best doen, dan zal de Heiland ons veilig naar de overkant leiden.'

Als wij geloof in de Heer Jezus Christus hebben, begrijpen we dat we niet alleen zijn op onze levensreis. Als we nederig zijn en geloof hebben, kunnen we te weten komen dat de Heer ons bij de hand zal leiden en onze gebeden zal beantwoorden. (Zie LV 112:10.) Als we geloof in Jezus Christus hebben, zullen we niet bang zijn.

Activiteit

Plak de afbeelding en de stukken van de lijst op pagina K4 op stevig papier. Knip de afbeelding en de stukken van de lijst uit, en plak ze zorgvuldig samen om de lijst te maken. Doe de lijst om de afbeelding heen, en maak die met plakband of lijm vast. Hang de afbeelding *Wees niet bevreesd* ergens op zodat je er steeds aan herinnerd wordt om in Jezus Christus te geloven. Stel je voor dat je een van de kinderen bent die zijn hand beetpakt of dat je veilig door Hem wordt vastgehouden.

NOOT: Als je deze pagina's niet uit het tijdschrift wilt halen, dan kun je de activiteit ook kopiëren of overtrekken. Of ga op het internet naar www.lds.org. Klik voor Nederlands op de wereldkaart.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Leg uit dat als we geloof in de Heer Jezus Christus hebben, we ons door Hem laten leiden, ook als we niet goed begrijpen waar we heen gaan. Gebruik stoelen, tafels en andere voorwerpen om een pad te maken. Laat een kind over het pad lopen. Vraag nu om een vrijwilliger die geblinddoekt wordt. Laat hem of haar over het pad lopen. Vraag om een vrijwilliger die geblinddoekt wordt, maar leg uit dat u het pad nu verlegt. Laat hem of haar een kind kiezen om zich door te laten leiden. Laat de twee kinderen het lokaal verlaten. Verleg het pad. Laat het andere kind het geblinddoekte kind leiden. Hij of zij kan instructies geven en de arm van het kind lichtjes vasthouden. Afankelijk van de beschikbare tijd kunt u het pad steeds opnieuw verleggen en het proces herhalen. Leg uit dat we op onze levensreis een gids nodig hebben. We moeten een gids uitkiezen die we kunnen vertrouwen. Geef uw getuigenis dat Jezus Christus de beste gids is.

2. Vraag de kinderen: 'Wat zou er gebeuren als je eerst je schoenen aandeed voordat je je sokken aantrok?' of: 'Wat zou er gebeuren als je met vijf jaar naar de universiteit ging?' Bespreek hoe belangrijk het is om alles op de juiste volgorde te doen. Vraag de kinderen wat het eerste beginsel van het evangelie is. Laat ze het antwoord in de geloofsartikelen opzoeken. Leg uit dat het eerste beginsel van het evangelie niet alleen 'geloof' is, maar 'geloof in de Heer Jezus Christus'. Vraag de kinderen waarom geloof in Jezus Christus volgens hen het eerste beginsel is, in plaats van enkele andere belangrijke beginselen, zoals bekering, het priesterschap of tiende. Laat de volgende evangelieplaten zien: 100 (De schepping — levende wezens), 243 (Christus loopt over het water), 318 (De broer van Jared ziet de vinger van de Heer), 412 (Mary Fielding en Joseph F. Smith trekken de vlakten over). Neem ieder verbaal in het kort door. Stel de kinderen na het verbaal vragen als: 'Wat had Petrus nodig voordat hij op het water kon lopen?' Laat de kinderen als antwoord opzeggen: 'Ten eerste, geloof in de Heer Jezus Christus.' Herhaal dat voor ieder verbaal. ●

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT SPENCER W. KIMBALL

Op de boerderij werken

Op een dag kwam er een man langs die een lading pompoenen aan Spencers vader wilde verkopen om de varkens te voeren.

Hoor ik Spencer zingen? Die jongen moet wel blij zijn.

Ja, hij is blij, rein en gehoorzaam. Hij zal een machtig man in de kerk worden.

Spencer vond het leuk om lofzangen en teksten uit het hoofd te leren terwijl hij iedere dag de koeien melkte.

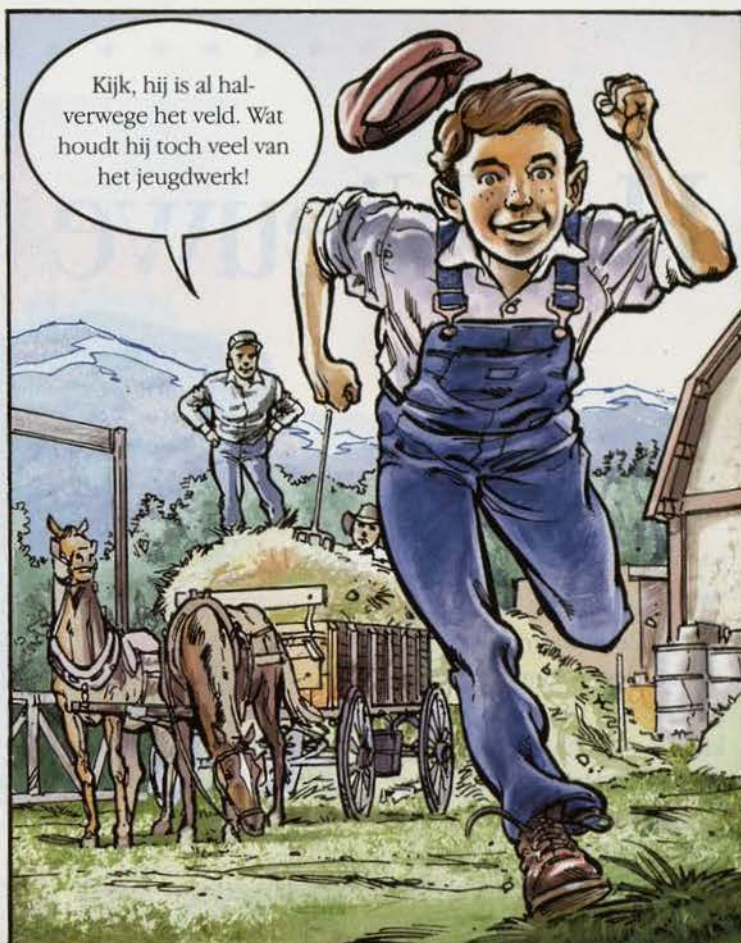
Hij vond het ook leuk om melk in de mond van de kat te spuiten.

De jonge Spencer werkte hard op de boerderij, maar hij wist ook wanneer het tijd was om te stoppen. In zijn kinderjaren werd het jeugdwerk op een doordeweekse dag gehouden.

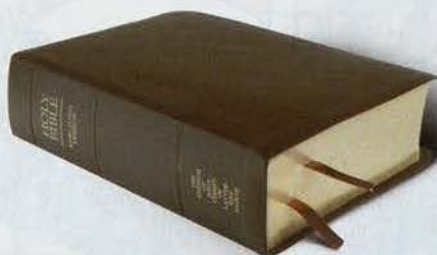

Ik hoor de bel van het jeugdwerk. Het is tijd om te gaan.

Nee, kleine broer, nog niet. We zijn nog niet klaar met hooien.

Het Nieuwe Testament

Het Nieuwe Testament bestaat uit 27 boeken. Ze kunnen in vier hoofddelen worden verdeeld. Om een boekje te maken waarin de inhoud van het Nieuwe Testament wordt uitgelegd, knip je de rechthoekjes langs de lijnen uit. Maak gaatjes waar de stippen staan, in de linkerbovenhoek.

Leg de rechthoekjes op volgorde van nummer. Bind ze aan elkaar met een stukje touw, draad of lint door de gaatjes.

Noot: Als je deze pagina's niet uit het tijdschrift wilt halen, dan kun je de activiteit ook kopiëren of overtrekken. Of ga op het internet naar www.lds.org. Voor Nederlands, klik op de wereldkaart.

Het Nieuwe Testament

● 1.

De evangeliën, of de getuigenissen

In het eerste deel van het Nieuwe Testament staan de boeken Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes. Dat deel wordt de evangeliën genoemd, ofwel de getuigenissen, omdat deze vier boeken over Jezus Christus gaan — zijn geboorte, zijn leven en leringen, zijn kruisiging en zijn opstanding.

* * * * *

DEL PARSON, HET VERLOREN SCHAAP. KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

Ik volg Hem in geloof

*'En zie, Hij komt tot de zijnen, opdat de mensenkinderen redding ten deel valt,
ja, door geloof in zijn naam' (Mosiab 3:9).*

Jezus Christus is onze Heiland. Hij heeft ons lief. Hij wil dat we geloof in Hem hebben en het voorbeeld volgen dat Hij ons gegeven heeft toen Hij op aarde leefde. Haal de poster uit het tijdschrift en hang die in je kamer, zodat je steeds aan de Heiland herinnerd wordt. Dit jaar zit er in iedere uitgave een kleurplaat met een thema en een tekst. Kleur de plaat en hang die naast de poster. Als je geregeld naar de platen kijkt, probeer dan je geloof en getuigenis te ontwikkelen, de Heiland te volgen en zijn evangelie na te leven.

Bij het distributiecentrum zijn meer posters (bestelnummer 02659 120) verkrijgbaar.

© 2007 by Intellectual Reserve, Inc.

Ik volg Hem in geloof

*'En zie, Hij komt tot de zijnen,
opdat de mensinkinderen redding
ten deel valt, ja, door geloof in
zijn naam' (Mosisab 3:5).*

3.

De handelingen van de apostelen

Het tweede deel van het Nieuwe Testament is een enkel boek, De Handelingen der Apostelen. Daarin kunnen we lezen hoe de twaalf apostelen na de dood van Jezus Christus het evangelie bleven prediken en de kerk bleven opbouwen.

5.

De brieven

Het derde deel van het Nieuwe Testament bevat brieven. Het zijn brieven van toenmalige leiders van de kerk aan de verschillende gemeenten, over de beginselen van het evangelie en hoe ze nageleefd moeten worden. Enkele van de brieven zijn genoemd naar de woonplaatsen van de gelovigen, andere naar de naam van de schrijver.

7.

De Openbaring van Johannes

Het laatste deel van het Nieuwe Testament is een enkel boek, De Openbaring van Johannes. Met gebruik van symbolen en voorstellingen wordt er verteld over de Heiland Jezus Christus en zijn volgelingen in alle eeuwen van de wereldgeschiedenis. Er wordt verteld over de wederkomst van Jezus Christus, het millennium en de tijd dat de aarde celestiaal zal worden.

VRIENDSCHAP
SLUITEN

Een goede plek

NAOMI HUG UIT MÜNCHENSTEIN (ZWITSERLAND)

KIMBERLY WEBB
Kerkelijke tijdschriften

Naomi Hug (tien jaar) is even oud als haar wijk. Op de dag dat haar wijk tien jaar bestond, heeft ze haar eerste toespraak in de avondmaalsdienst gehouden. Ze was verbaasd dat ze een beetje moest huilen. 'De Geest was zo sterk dat ik niet kon zeggen hoe ik me voelde', scheef ze later in haar dagboek. Ze zei tegen de leden van de wijk: 'Ik ben zo dankbaar dat ik mijn hele leven al lid van de kerk ben. Ik weet dat het een goede plek is.'

Naomi is een voorbeeld in haar Zwitserse dorp. Ze laat haar talenten zien, geeft haar getuigenis en glimlacht naar de mensen.

Haar hobby is bloemen plukken en schikken. Haar oma, die een bloemenwinkel heeft, laat haar altijd helpen. Als je haar vraagt of ze een lievelingsbloem heeft, glimlacht ze en komen er rimpels in haar voorhoofd. 'Ja, ik weet alleen niet hoe die heet!'

Haar andere grootouders wonen in Zollikofen, ongeveer een uur rijden van Münchenstein. Haar opa is president van de Berntempel (Zwitserland) die in Zollikofen staat. Het hele gezin gaat daar met de kerst op bezoek. Dan kan Naomi haar familieleden en de tempel zien.

Ze heeft vier zusjes: Natascha (9),

Marica (5), Sinja (4) en Piera (2).

Wat is het leukste als je zusjes hebt? Naomi zegt: 'Als je wilt spelen, hoef je niet alleen te spelen.'

Naomi en Natascha knikkeren graag in de achtertuin. Maar het is volgens Natascha niet leuk als je zus je lievelingsknikker wint!

Ze spelen ook graag muziek samen. Naomi speelt de drums en Natascha de fluit. Ze oefenen het hele jaar lang met groepen kinderen, *cliquen* genoemd, om in februari een concert te geven. Dan vieren de Zwitsers naar aloude gewoonte drie dagen

lang carnaval om afscheid te nemen van de winter en het voorjaar welkom te heten.

Natascha en Naomi dragen typische klederdracht en marcheren door

**De Berntempel
(Zwitserland), die
Naomi graag met het
gezin bezoekt. Onder:
De familie Hug op de
'gezinsavondbank'.**

de straten van Bazel terwijl ze hun muziek spelen.

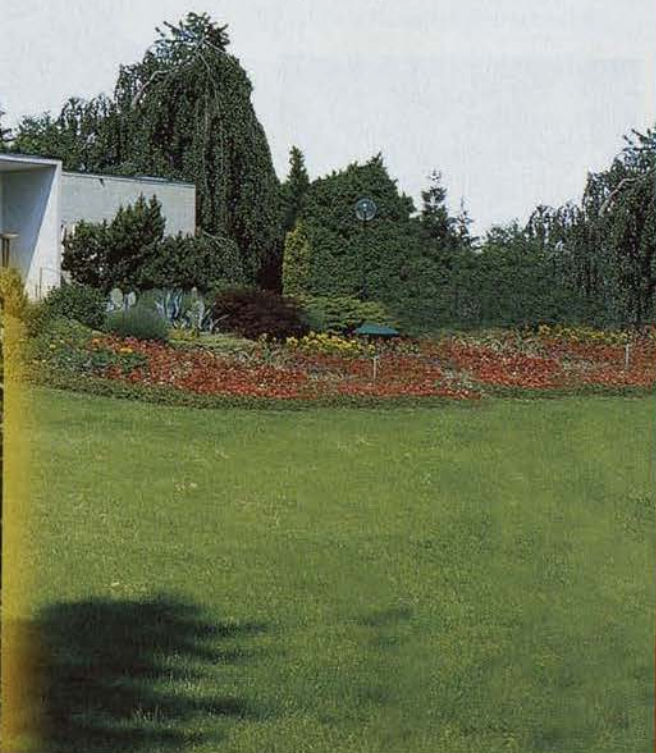
Bazel ligt net aan de grens met Frankrijk en Duitsland, en het is de stad die het dichtst bij het dorp van Naomi ligt. Je kunt er door straten lopen die bijna duizend jaar oud zijn, en boten over de Rijn zien varen.

In Zwitserland worden vier talen gesproken — Duits, Italiaans, Frans en Reto-Romaans — maar de meeste schoolkinderen leren ook Engels.

Naomi spreekt Duits en Engels, maar ze schrijft in het Duits in haar vele dagboeken. Daardoor kan ze zich belangrijke gebeurtenissen beter herinneren, zoals haar toespraakje in het jeugdwerk en haar doop. Nu is ze Frans aan het leren en dat vindt ze erg leuk. Straks kunnen haar ouders geen Frans meer spreken waar ze bij is als ze iets willen zeggen wat zij niet mag weten!

De familie Hug spreekt Engels tijdens de gezinsavond, zoals altijd thuis, zodat de kinderen het dan beter leren spreken. Vaak houden ze gezinsavond op een bankje in het nabijgelegen bos. Ze noemen het de 'gezinsavondbank'. Die wandeling is een familietraditie geworden. Naomi's moeder deed dat al als meisje.

Wat voor taal ze ook spreken, Naomi en de rest van het gezin proberen altijd liefdevol en vriendelijk te praten. Door liefde voel je je op goede plekken thuis. ●

Hoe kan ik mijn geloof behouden als de wereld zo eng is?

✱ Heb altijd geloof in onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus.

✱ Ga altijd door, wat de wereld ook doet of zegt. Als je in de Schriften leest, zul je weten wat je moet doen.

✱ In iedere levensfase komen we voor keuzes te staan. We kunnen op onze eigen kracht vertrouwen, of we kunnen ons naar hogere grond begeven en tot Christus komen.

✱ Blijf altijd goede dingen

doen. Als we de Heer en onze hemelse Vader kennen en de weg volgen die Zij ons getoond hebben, geeft ons dat hoop en gemoedsrust.

✱ Soms ziet de wereld er donker uit. Soms wordt ons geloof beproefd. Toch mogen we niet wanhopen. We mogen ons geloof nooit opgeven. We mogen de hoop niet verliezen.

✱ Houd moed. Heb geloof en vertrouwen. De Heer zal je niet in de steek laten. ●

'Hope and Faith', Ensign, februari 2005, p. 20; 'Zal Hij geloof vinden op aarde?', Liahona, november 2002, p. 82; 'De tocht naar hogere grond', Liahona, november 2005, p. 16.

Zie de antwoorden van ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen hiernaast.

CARL HEINRICH BLOCH, LAAT DE KINDEREN TOT MIJ KOMEN, MET DANK AAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM, SLOT FREDERIKSBORG IN HILLERÖD (DENEMARKEN).

'Vreest niet, want Ik, de Heer, ben met u en zal u bijstaan' (LV 68:6).

HET **tegenovergestelde** VAN **angst**

PATRICIA R. JONES

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Tricia keek met tranen in haar ogen naar de kast in haar kamer. De deur was kapot en ging niet meer helemaal dicht. In het donker leken haar kleren wel monsters die ieder moment van hun hangers af konden springen. En wat nog erger was, het leek wel of ze iemand in de kast luid hoorde ademen.

Ze wist dat er slechte mensen zijn die kinderen pijn willen doen. Misschien zat er wel eentje in haar kast! Ze moest denken aan het verhaal van een jongen op school die over een nachtmerrie had verteld. In zijn droom zat er een slang met een hele lange staart achter hem aan. De slang haalde hem in en bond hem vast met zijn staart!

Haar zussen, MaryAnn en Rebecca, lagen in dezelfde slaapkamer te slapen, maar ze durfde hen niet wakker te maken. Wat er in de kast zat, zou dan misschien aanvallen. Ze hoorde de televisie uitgaan. Haar ouders hadden het nieuws gekeken en gingen nu ook naar bed. Maar ze kon niet naar hen toe rennen — ze kon zich niet eens bewegen.

Tricia was zo bang dat ze wel wilde huilen, maar ze durfde geen geluid te maken. Ze kon alleen maar naar de donkere, enge kast kijken, en hopen dat ze niet door iets of iemand uit de kast zou worden gepakt.

Terwijl ze lag te staren, dacht ze ineens: 'Waarom bid je niet?' Ze voelde zich meteen een beetje beter. Haar moeder had gezegd dat ze altijd en overal kon bidden.

Ze hoefde haar ogen niet eens dicht te doen! Tricia bad zachtjes. Toen ze 'in de naam van Jezus Christus' had gezegd, voelde ze zich rustig worden. Ze wist dat onze hemelse Vader haar gebed had gehoord.

Met iedere ademhaling werd ze rustiger. De enge ademhaling was niet meer zo luid. Hoe zachter haar ademhaling werd, hoe zachter de ademhaling uit haar kast werd. Tricia hield haar adem even in. Nu hoorde ze helemaal niets meer. Eindelijk begreep ze dat ze bang was geweest voor haar eigen ademhaling!

Ze voelde zich een beetje dom, maar ze was vooral dankbaar. Toen ze aan Jezus had gedacht, waren haar bange gedachten verdwenen en kon ze begrijpen dat ze eigenlijk voor niets bang was geweest. Ze herinnerde zich dat haar vader had gezegd dat geloof in de Heer Jezus Christus het tegenovergestelde van angst was. 'Nou begrijp ik waarom Satan wil dat de mensen bang zijn', dacht ze. 'Als ze bang zijn, denken ze niet aan Jezus.'

Tricia ging diep onder de dekens liggen om te bidden. Ze bedankte haar hemelse Vader dat Hij naar haar gebed had geluisterd en haar had geholpen om haar angst te overwinnen. Toen ze klaar was met bidden, zong ze zachtjes: 'Wees steeds een zonnestraaltje.' Nu was ze niet bang meer om haar ogen dicht te doen en van de muziek en de woorden te genieten. Het duurde niet lang voordat ze in slaap viel. ●

'Ons geloof in de Heer Jezus Christus is de bron van onze geestelijke kracht, die u en mij de zekerheid geeft dat we de reis niet hoeven te vrezen.'

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'U hoeft de reis niet te vrezen', De Ster, juli 1997, p. 61.

Ik heb geloof in de Heer Jezus Christus.
'Indien gij dus geloof hebt, hoopt gij op dingen die
niet worden gezien, maar die waar zijn' (Alma 32:21).

Een werktuig in de handen Gods worden

Kies onder gebed de teksten en leringen uit deze boodschap die aansluiten bij

de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Wat houdt het in om een werktuig in de handen Gods te worden?

Alma 26:3: 'En dat is de zegen die Hij ons heeft geschonken, dat wij een werktuig in de handen Gods zijn gemaakt om dat grote werk teweeg te brengen.'

Bonnie D. Parkin, algemeen

ZHV-presidente: 'Wat houdt het in gewone mensentaal in om een werktuig te zijn? Ik denk dat het betekent om anderen te verzorgen. Joseph Smith noemde het handelen "volgens de gevoelens die God in uw hart heeft geplaatst". (...) Er zijn talrijke manieren om een werktuig in Gods handen te worden. Bijvoorbeeld, de huisbezoekster zijn die u altijd wilde zijn; aan een jonge, ongehuwde volwassene vragen wat ze leuk vindt in plaats van waarom ze niet getrouwd is; delen met anderen in plaats van zelf te verzamelen; zorgvuldig uw kleding, woordgebruik en ontspanning uitkiezen; glimlachen naar een echtgenoot of

een kind die weten dat ze frustratie en pijn hebben veroorzaakt; een arm om een jongevrouw heen slaan; blijmoedig in de kinderkamer lesgeven; door uw houding laten zien dat u plezier beleeft aan uw levensreis.' ('Dierbare momenten', *Liabona*, november 2005, pp. 107, 109.)

Kathleen H. Hughes, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium: 'De Heer heeft mijn geest vaak aangeraakt, en meestal deed Hij dat door de helpende hand van een ander. (...) Misschien zouden [we] zijn liefde meer voelen als [we] zijn hand erkenden in de goede daden van anderen jegens [ons]. (...) God kent de behoeften van zijn kinderen, en Hij werkt vaak door middel van ons. Hij inspireert ons om elkaar te helpen. Als we gehoor geven aan dergelijke influisteringen, begeven we ons op heilige grond, want dan krijgen we de kans om als rentmeester van God een gebed te beantwoorden.' ('Geen groter godsgeschenk dan goede vrienden', *Liabona*, mei 2005, pp. 74-76.)

Wat kan ik als werktuig in de handen Gods doen?

President James E.

Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium:

'U kunt een krachtig werktuig in de handen Gods zijn om dat grote werk

teweeg te brengen. (...) U kunt iets voor andere mensen doen dat niemand anders kan. (...) [U krijgt] zegeningen en een troostende gemoedrust (...) als u God kunt liefhebben "uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf" [Lucas 10:27]. (...) Als u uw best hebt gedaan, wat u over het algemeen doet, dan is uw nederige bijdrage, wat die ook mag zijn, aanvaardbaar en aangenaam voor de Heer.' ('Werktuigen in de handen Gods', *Liabona*, november 2005, pp. 115-116.)

President Gordon B.

Hinckley: 'Er komt geen einde aan het goede dat wij kunnen doen, aan de invloed die wij op anderen kunnen hebben. Laten we niet blijven stilstaan bij kritiek of negativisme. Laten wij om kracht bidden en om het vermogen en het verlangen om anderen te helpen. Laten wij altijd en overal het licht van het evangelie uitstralen, opdat de Geest van de Verlosser van ons mag uitstralen. Om de woorden van de Heer tot Jozua aan te halen: "Wees sterk en moedig. Sidder niet en word niet verschrikt, want de Here (...) is met u, overal waar gij gaat" (Jozua 1:9). ('De noodzaak van meer vriendelijkheid', *Liabona*, mei 2006, p. 61.) ■

Goed om te weten

KONG NHEAN SEREY,
ZOALS VERTELD AAN PHYLLIS GUNDERSON

Toen ik 19 was, verliet ik ons dorp in centraal Cambodja om bij mijn oudere broer in de hoofdstad Phnom Penh te gaan wonen. Enkele jaren eerder was mijn broer in contact gekomen met twee jongemannen die witte overhemden, stropdassen en naambordjes droegen. Mijn broer had mij over het evangelie verteld en hij had me gedoopt.

Toen ik werd gedoopt, zei mijn districtsresident, Pen Vibol, tegen me: 'Leer de geloofsartikelen uit je hoofd. Zij leggen de fundamentele beginselen van de kerk uit, dingen die we altijd moeten onthouden.' Dat vond ik een goed idee, dus leerde ik ze alle dertien uit het hoofd en las ik ze geregeld. En als iemand iets over het christendom wilde weten, wilde ik in staat zijn om iets over mijn geloofsovertuiging te vertellen. Maar ik had nooit gedacht dat de raad van president Vibol zo belangrijk zou blijken te zijn.

Mijn broer moedigde me altijd aan om mezelf te verbeteren en een goede opleiding te volgen. Enkele jaren na mijn doop was ik in staat om een Engelstalig toelatingsexamen te doen, en kreeg ik een beurs voor een vierjarige opleiding internationale marketing aan de Brigham Young University-Hawaii.

Het toelatingsexamen was erg moeilijk, maar de volgende stap was nog veel moeilijker — een visum voor de Verenigde Staten. Het is heel moeilijk en duur om een visum voor de Verenigde Staten te krijgen. Soms wordt een aanvraag gewoon geweigerd, ook als de student een beurs van een Amerikaanse universiteit heeft gekregen. Ik vulde alle formulieren in, maakte een afspraak met de Amerikaanse ambassade en zat al snel aan het bureau van een jongeman met blauwe ogen.

'Er zijn veel Amerikaanse universiteiten', zei de

jongeman. 'Waarom wil je naar de BYU-Hawaii?'

'Omdat ik lid ben van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en het is een universiteit van de kerk', antwoordde ik.

De jongeman bladerde in zijn papieren. 'Ik zie dat je broer daar al studeert', zei hij. Ik wist dat de ambassade niet graag zag dat meer leden van een gezin tegelijkertijd het land verlieten.

'Ja', gaf ik toe. 'Mijn oudere broer studeert aan de BYU-Hawaii.' Het gesprek ging de verkeerde kant op.

'Kunnen je ouders je financieel steunen?' was de volgende vraag.

'Mijn vader is boer, en mijn moeder is verkoopster', zei ik. Ik zei dat zij niet zoveel geld verdienden.

'Hoe kun je dan in de Verenigde Staten studeren?' vroeg de man.

Ik haalde mijn acceptatiebrief tevoorschijn en legde uit dat ik een studiebeurs had gekregen.

Nadat hij de brief had gelezen, haalde de jongeman een kaartje uit zijn bureaula. 'Zeg vier van deze geloofsartikelen op', zei hij.

Ik kende ze helemaal uit mijn hoofd. 'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest' begon ik. Toen ik het derde artikel had opgezegd, liet de jongeman me stoppen.

'Heel goed!' zei hij, en hij legde het kaartje terug in zijn bureau. 'Je kunt morgen je visum ophalen.'

Ik weet niet waarom de jongeman een kaartje met de geloofsartikelen in zijn bureau had, maar ik was dankbaar dat ik geen moeite had om ze op te zeggen. Als we de geloofsartikelen kennen, zal dat niet altijd zulke grote gevolgen hebben, maar het is altijd goed om ze te kennen. ■

THE ARTICLES OF FAITH

- 1 We believe in God, the Eternal Father, infinite in power, wisdom, and love.
- 2 We believe in Jesus Christ, the only Son of God, who came to earth to save us from our sins.
- 3 We believe in the Holy Spirit, who is the Father's promise to us, who guides us into all truth.
- 4 We believe that God has promised that we will receive the Holy Spirit if we keep His commandments.
- 5 We believe that God has promised that we will receive the Holy Spirit if we keep His commandments.
- 6 We believe that God has promised that we will receive the Holy Spirit if we keep His commandments.
- 7 We believe that God has promised that we will receive the Holy Spirit if we keep His commandments.
- 8 We believe that God has promised that we will receive the Holy Spirit if we keep His commandments.
- 9 We believe that God has promised that we will receive the Holy Spirit if we keep His commandments.
- 10 We believe that God has promised that we will receive the Holy Spirit if we keep His commandments.
- 11 We believe that God has promised that we will receive the Holy Spirit if we keep His commandments.
- 12 We believe that God has promised that we will receive the Holy Spirit if we keep His commandments.
- 13 We believe that God has promised that we will receive the Holy Spirit if we keep His commandments.

Spencer W. Kimball

Een man van daden

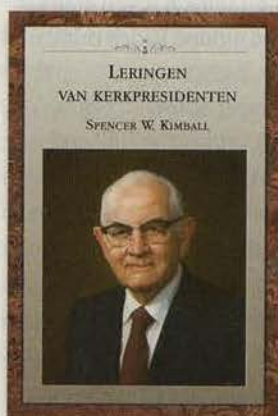
*President Kimball deed altijd wat hij zei:
'Het gaat er niet zozeer om wat we weten,
maar om wat we doen en wie we zijn.'*

GARRETT H. GARFF
Afdeling leerplannen

Ouderling Robert D. Hales heeft als lid van het Eerste Quorum der Zeventig over president Kimball gezegd: 'Hij is een man van daden, wat blijkt uit het eenvoudige bordje op zijn bureau waarop staat: "Doe het."¹

Als twaalfde president van de kerk, van december 1973 tot november 1985, heeft deze 'man van daden' de heiligen der laatste dagen aangemoedigd om af te rekenen met zelfgenoegzaamheid en meer succes in het evangelie na te streven. 'Wij moeten onze pas vergroten', zei hij.² Hij heeft ook gezegd: 'Laten we niet vergeten dat het er niet zozeer om gaat wat we weten, maar om wat we doen en wie we zijn. Het plan van de Meester is een actieplan, een levenswijze, niet uitsluitend kennisverwerving. Kennis op zich is niet ons einddoel. Bepalend voor ons karakter zijn een rechtschapen levenswijze en de juiste toepassing van die kennis in ons eigen leven en bij het helpen van anderen.'³

Zijn hele leven heeft president Kimball laten zien dat hij toegewijd het evangelie wil naleven. Zijn leringen zijn zowel praktisch als inspirerend van aard en leren ons hoe wij het evangelie beter kunnen naleven. De volgende voorbeelden zijn gehaald uit *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball*, het lesboek dat in 2007 in 26 talen, waaronder het Engels brailleschrift, verschijnt voor gebruik door de Melchizedekse priesterschap en de ZHV.

Gebed

Een van de moeilijkste beproevingen in het leven van Spencer W. Kimball was het verlies van zijn moeder toen hij pas elf was. Hij heeft gezegd dat het nieuws 'als een donderslag bij heldere hemel [kwam]'. Ik rende naar buiten, de achtertuin in, om alleen te zijn met mijn stortvloed aan tranen. Buiten het gezichtsveld en het gehoor van alle anderen bleef ik maar huilen. (...) Mijn elfjarige hart leek te breken.'

Zelfs op jonge leeftijd wist Spencer dat het gebed troost en gemoedsrust brengt. Over die periode van verdriet schreef een vriend van de familie: 'Mijn kinderen huilden met [mijn vrouw en mij] toen we de gebeden van de jonge Spencer hoorden, en dat het verlies van zijn moeder zwaar op zijn jonge hart drukte, maar dat hij moedig met het verdriet worstelde en troost zocht bij de enig juiste Bron.'⁴

President Kimball heeft over het gebed gezegd: 'Bidden is zo'n groot voorrecht — niet alleen om met onze Vader in de hemel te spreken, maar ook om liefde en inspiratie van Hem te krijgen. Aan het eind van ons gebed moeten we aandachtig luisteren — enkele minuten lang. We hebben om raad en hulp gebeden. Dan geldt: "Laat af [wees stil] en weet dat [Hij] God [is]" (Psalmen 46:10).'⁵

'De taal van het gebed leren is een vreugdevolle, levenslange ervaring. Soms worden onze gedachten

Boven: President Kimball heeft zijn leven lang graag in de Schriften gestudeerd. Onder: Andrew en Olive Kimball met hun kinderen, 1897. Spencer van twee zit bij zijn vader op schoot. Tegenoverliggende pagina: De jonge Spencer rond de tijd van zijn huwelijk met Camilla Eyring (foto onder).

met ideeën overspoeld als we na ons gebed luisteren. Soms komen er bepaalde gevoelens in ons op. Een vredig gevoel verzekert ons ervan dat alles goed zal komen. Maar als we eerlijk en oprecht zijn, zullen we altijd een goed gevoel krijgen — een warm gevoel ten opzichte van onze Vader in de hemel en een gevoel van zijn liefde voor ons. Ik vind het bedroevend dat sommigen van ons niet de betekenis van die rustige, geestelijke warmte hebben leren kennen, als getuigenis dat ons gebed gehoord is. En aangezien onze Vader in de hemel ons nog meer liefheeft dan wij onszelf liefhebben, betekent het dat wij op zijn goedheid kunnen vertrouwen, dat wij Hem kunnen vertrouwen. Het betekent dat als wij blijven bidden en blijven leven zoals we moeten, de hand van onze Vader ons zal leiden en zegenen.¹⁶

Schriftstudie

Als jongen van veertien hoorde Spencer Kimball een toespraak waarin de spreker vroeg wie in de zaal de hele Bijbel had gelezen. Er gingen slechts enkele handen omhoog. Omdat hij zijn hand niet kon opsteken, kreeg Spencer sterk het gevoel dat hij dat heilige boek helemaal moest lezen. En dat deed hij vanaf dat moment ook elke dag

bij een olielamp. In ongeveer een jaar had hij de Bijbel helemaal gelezen, een prestatie die aan zijn levenslange liefde voor schriftstudie heeft bijgedragen.⁷

President Kimball sprak vaak over schriftstudie. 'Ik vraag ons allen om eerlijk onze prestaties op het gebied van schriftstudie te evalueren. Het is gewoon om enkele schriftpassages tot onze beschikking te hebben, dat ze als het ware in onze gedachten rondzweven, waardoor we de illusie hebben dat we veel van het evangelie weten. In dat opzicht kan het echt een probleem zijn om een beetje kennis te hebben. Ik ben ervan overtuigd dat eenieder van ons op een zeker moment in zijn leven zelf de Schriften moet ontdekken — niet eenmaal, maar keer op keer.'⁸

'Ik heb gemerkt dat als mijn relatie met de Godheid oppervlakkig wordt en het erop lijkt dat God niet naar mij luistert of tot mij spreekt, ik heel ver weg ben. Als ik mijzelf in de Schriften verdiep, wordt de afstand kleiner en keert de spiritualiteit terug. Ik merk dan dat ik intenser houd van hen die ik met heel mijn hart, verstand en sterkte moet liefhebben, en omdat ik meer van hen houd, vind ik het gemakkelijker om naar hun raad te luisteren.'⁹

Eerbied

Toen hij een keer in een kerkgebouw was, zag hij in het toilet enkele papieren handdoekjes op de grond liggen. Hij raapte ze op, gooide ze weg en maakte de wasbak schoon. Een plaatselijke leider was zo onder de indruk van zijn voorbeeld van zorg en respect dat hij vervolgens anderen leerde om meer eerbied te tonen voor kerkgebouwen en andere gewijde plekken.¹⁰

President Kimball heeft gezegd:

‘Voor en na bijeenkomsten drommen leden van de kerk vaak bijeen in de kapel om elkaar te begroeten. Sommige schijnbare oneerbiedigheid ontstaat heel onschuldig doordat wij een vriendelijk volkje zijn en de sabbatdag een handige dag is om te praten, vriendschappen te onderhouden en kennis te maken met nieuwe mensen. Ouders behoren hun kinderen een goed voorbeeld te geven door voor of na bijeenkomsten alleen in de gang of elders buiten de kapel met anderen te praten. Na een bijeenkomst kunnen ouders ertoe bijdragen dat de sfeer van de dienst thuis wordt voortgezet door met hun kinderen een gedachte, lofzang of ander positief aspect van de bijeenkomst te bespreken.’¹¹

‘Wij moeten eerbied niet zien als een tijdelijk, somber gedrag dat alleen voor de zondag is bestemd. Ware eerbied behelst geluk, liefde, respect, dankbaarheid en godvrezendheid. Het is een deugd die in onze hele levenswijze tot uiting zou moeten komen. In feite zouden heiligen der laatste dagen de eerbiedigste mensen op aarde moeten zijn.’¹²

Toewijding aan de Heiland

Tegen het einde van de jaren 1940 kreeg ouderling Spencer W. Kimball, die sinds 1943 apostel was, verscheidene hartaanvallen. In de tijd die daarop volgde, verbleef hij bij vrienden in New Mexico. In een artikel in een tijdschrift van de kerk stond een incident omschreven dat daar toen plaatsvond:

‘Tijdens die herstelperiode werd ouderling Kimballs bed op een ochtend leeg gevonden. Men dacht dat hij een ochtendwandeling aan het maken was en wel op tijd terug zou zijn voor het ontbijt, dus zijn verzorgers gingen door met de orde van de dag. Maar toen hij tegen tien uur nog niet terug was, begonnen ze zich zorgen te maken. Men ging hem zoeken.

‘Ze ontdekten hem kilometers verder onder een denboom. Zijn Bijbel lag naast hem, opengeslagen bij het laatste hoofdstuk van het boek van Johannes, en toen men

hem naderde, bleef hij net zo stil zitten als toen ze hem voor het eerst uit de verte zagen.

‘Door hun bange stemmen werd hij echter wakker. En toen hij zijn hoofd optilde, zag men sporen van tranen op zijn wangen. Op hun vragen antwoordde hij: “Het is vandaag [vijf] jaar geleden dat ik als apostel van de Heer Jezus Christus werd geroepen en ik wilde gewoon graag de dag doorbrengen met Hem van wie ik getuige ben.”’¹³

Als bijzondere getuige van Christus getuigde president Kimball van de Heiland:

‘O, wat heb ik de Heer Jezus Christus lief’, zei hij. ‘Ik hoop dat ik Hem mijn oprechtheid en toewijding kan tonen. Ik wil dicht bij Hem leven. Ik wil net zo zijn als Hij en ik bid dat de Heer ons allen zal helpen zodat wij zo mogen zijn als Hij tegen zijn Nephitische discipelen zei: “Wat voor [mensen] behoort gij daarom te zijn?”, waarop Hij zijn eigen vraag beantwoordde met de woorden: “Voorwaar, Ik zeg u: zoals Ik ben” (3 Nephi 27:27).’¹⁴

‘Als wij denken aan het grote offer van onze Heer Jezus Christus en het lijden dat Hij voor ons heeft doorstaan, dan zouden wij ondankbaar zijn als we het niet zouden waarderen voor zover onze kracht dat toeliet. Hij heeft voor ons geleden en is voor ons gestorven, maar als wij ons niet bekeren, zijn zijn kwelling en pijn voor ons zinloos geweest.’¹⁵

‘Hoe beter we begrijpen wat er werkelijk in Getsemane en op Golgota gebeurd is in het leven van Jezus van Nazaret, hoe beter wij in staat zijn om te begrijpen hoe belangrijk opoffering en onzelfzuchtigheid in ons eigen leven is.’¹⁶

Anderen dienen

Een jonge moeder was met haar dochtertje van twee op een vliegveld gestrand. Ze had al urenlang in een rij

gestaan om een vlucht naar huis te vinden. Het kind was moe en vervelend, maar de moeder, die zwanger was en geen miskraam wilde krijgen, kon het kind niet optillen. Een arts had de moeder geadviseerd om het kind van twee alleen op te tillen als het absoluut noodzakelijk was. De vrouw hoorde kritische opmerkingen van de mensen om haar heen toen ze haar huilende dochter in de rij met haar voet naar voren duwde. Niemand bood hulp aan. 'En toen,' vertelde de vrouw later, 'kwam er iemand vriendelijk glimlachend op ons af en zei: "Kan ik iets voor u doen?" Met een zucht van opluchting nam ik zijn aanbod aan. Hij tilde mijn snikkende dochttertje van de koude vloer en hield haar teder tegen zich aan terwijl hij haar zachtjes op de rug klopte. Hij vroeg of ze een stukje kauwgom mocht. Toen ze tot rust was gekomen, liep hij een eindje met haar in zijn armen en zei op vriendelijke toon tegen de anderen die voor mij in de rij stonden dat ik hun hulp nodig had. Daar leken ze het mee eens te zijn, en toen liep hij naar de balie [vooraan] en zorgde ervoor dat ik een plaats kreeg op een vlucht die kort daarop zou vertrekken. Hij liep met ons naar een bankje, waar we een tijdje met elkaar spraken totdat hij zich er van had overtuigd dat ik het verder wel zou redden. Toen ging hij weg. Ongeveer een week later zag ik een foto van apostel Spencer W. Kimball en herkende in hem de vreemde op de luchthaven.'¹⁷

Er zijn veel voorbeelden die zijn toewijding aan het beginsel dienstbetoon illustreren. Hij heeft gezegd:

'God ziet ons en waakt over ons. Maar Hij komt meestal door een ander aan onze

behoeften tegemoet. Daarom is het van essentieel belang dat wij elkaar in het koninkrijk dienen. De mensen in de kerk hebben elkaars kracht, steun en leiding nodig in een gemeenschap van gelovigen, een enclave van discipelen. In de Leer en Verbonden lezen we hoe belangrijk dat is: "(...) kom de zwakken te hulp, verhef de handen

die slap neerhangen en sterk de knikkende knieën" (IV 81:5). Maar al te vaak bestaat dienstbaarheid uit een eenvoudige bemoediging of hulp met alledaagse taken, maar wat een heerlijke gevolgen kunnen dagelijkse goede daden en onbeduidende, maar bewuste daden hebben!'¹⁸

'Dienstbetoon geeft dit leven een nieuwe dimensie en maakt deze periode, waarin we ons voorbereiden om in een betere wereld te leven, prettiger. Door anderen te dienen leren we hoe we moeten dienen. Als we ijverig werkzaam zijn in de dienst van anderen helpen wij hen niet alleen met onze daden, maar zetten we bovendien onze eigen problemen in een nieuw perspectief. Als we ons meer met anderen bezighouden is er minder tijd om ons druk te maken om onszelf! Als we ons bezighouden met het wonder van dienstbetoon, hebben we de belofte van Jezus dat als we ons erin verliezen, we onszelf vinden! [Zie Matteüs 10:39.]

'We "vinden" onszelf niet alleen omdat wij de goddelijke leiding in ons leven ervaren, maar hoe meer we onze medemens op gepaste wijze dienen, hoe meer inhoud onze ziel krijgt. Wij gaan als persoon meer betekenen als we andere mensen dienen. We krijgen meer inhoud als we andere mensen dienen. Het is dan echt makkelijker om onszelf te "vinden" omdat er zo veel meer van ons te vinden is!'¹⁹

Het evangelie verkondigen

Tijdens een reis naar Quito (Ecuador) die ouderling Spencer W. Kimball als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen ondernam, ging hij naar een restaurant met een groep leden, onder wie vier zendelingen. Ouderling Kimball bestelde brood en melk en vroeg de ober of hij kinderen had. De ober zei dat hij een zoon had. Ouderling Kimball zei toen: 'Van brood en melk wordt hij gezond, maar hij wordt nóg gezonder als u hem het voedsel geeft dat deze jonge mannen te bieden hebben.' De ober leek niet helemaal te begrijpen wat dat betekende. Vervolgens legde ouderling Kimball uit dat de jonge mannen zendelingen waren die in het evangelie van Jezus Christus onderwezen. De ober toonde belangstelling voor de lessen van de zendelingen.²⁰

Op het gebied van zendingswerk was president Kimball een man van daden. Hij zei:

'Ik ben van mening dat de Heer op heel natuurlijke wijze veel mensen in onze kring van kennissen en vrienden heeft geplaatst die klaar zijn om tot zijn kerk toe te

Links: President Kimball krijgt in 1979 van burgemeester Teddy Kollek de medaille van de stad Jeruzalem overhandigd. Onder: President Kimball en Carole Koizumi in het zendingshuis van het zendingsgebied Sapporo (Japan). Tegenoverliggende pagina (boven): Ouderling Spencer W. Kimball als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen (links), president George Albert Smith (midden) en anderen, met leden van de Navajo stamraad. Tegenoverliggende pagina (onder): President Kimball (tweede van links) en zijn vrouw (tweede van rechts) op de Deseret boerderij van de kerk in Florida.

treden. Wij vragen u om onder gebed vast te stellen wie dat zijn en vervolgens de Heer om hulp te vragen als u hen met het evangelie wilt laten kennismaken.²¹

'Zendingswerk is een geestelijk avontuur, of u nu verwijzingen geeft aan de zendelingen of met hen meegaat als ze les gaan geven. Het is opwindend en lonend. De tijd, moeite en verwondering die ermee gepaard gaan zijn allemaal de moeite waard als zelfs maar één ziel het verlangen uitspreekt om zich te bekeren en verklaart te geloven en zich wil laten dopen.'²²

'Broeders en zusters, ik vraag me af of we wel alles doen wat in ons vermogen ligt. Zijn wij laks in onze inzet om anderen het evangelie te verkondigen? Zijn we bereid om onze pas te vergroten? En onze visie?'²³

Liefde en spiritualiteit thuis

President Kimball was een liefdevolle ouder. Zijn zoon Edward heeft gezegd: 'Mijn vader was ons zeer toegenegen. Ik wist dat hij van me hield.' Edward herinnerde zich dat hij en zijn vader een keer een plechtige vergadering in de Salt Laketempel bijwoonde. 'Er

waren duizenden mannen aanwezig. Na afloop van de vergadering zag [mijn vader] mij tussen de leden van een koor dat daar zong. Op weg naar de uitgang kwam hij naar me toe, omhelsde en kuste me.'²⁴

Vanuit het diepst van zijn hart heeft president Kimball het volgende getuigenis gegeven:

'Hoe lang geleden hebt u uw kinderen, hoe groot of klein ze ook zijn, in uw armen genomen en ze gezegd dat u van ze houdt en dat u blij bent dat ze voor eeuwig bij u kunnen horen?'²⁵

'God is onze Vader. Hij heeft ons lief. Hij steekt veel energie in onze training en wij moeten zijn voorbeeld volgen en onze kinderen intens liefhebben en hen in rechtschapenheid opvoeden.'²⁶

'Een thuis van ware heiligen der laatste dagen is een toevluchtsoord voor de stormen en worstelingen van het leven. Spiritualiteit wordt geboren en gevoed door dagelijks gebed, schriftstudie, evangeliebesprekingen en aanverwante activiteiten thuis, gezinsavonden, gezinsraden, samen werken en spelen, elkaar dienen en mensen om ons heen over

Boven: President en zuster Kimball. Onder: President Kimball met Ezra Taft Benson, toen president van het Quorum de Twaalf Apostelen (bovenste foto), en met Gordon B. Hinckley, toen raadgever in het Eerste Presidium (onderste foto). Rechts: Broeder en zuster Kimball met vijf kleinkinderen, kerst 1974.

het evangelie vertellen. Spiritualiteit wordt bovendien gevoed door ons gedrag tegenover elkaar waar geduld, vriendelijkheid en vergevingsgezindheid uit blijkt en door de beginselen van het evangelie in de huiselijke kring toe te passen. Thuis worden wij deskundigen en geleerden op het gebied van de evangelische rechtschapenheid door samen de waarheden van het evangelie te leren en ze na te leven.²⁷

'Al wat ik moet doen'

Het leven en de leringen van president Kimball herinneren ons eraan hoe belangrijk het is om onze kennis van het evangelie in praktijk te brengen. In het jeugdwerklid 'Ik ben een kind van God' (lofzang 195) is een kleine verandering aangebracht om daar nadruk op te leggen. Het lied is oorspronkelijk in 1957 geschreven. Het refrein eindigde toen met de woorden 'Leer mij al wat ik moet weten dat ik tot Hem wederkeer.' Enige tijd later heeft ouderling Kimball als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen verzocht om een enkel woord in de laatste zin te veranderen. Nu eindigt het lied met de woorden 'Leer mij al wat ik moet *doen* dat ik tot Hem wederkeer.'²⁸

De woorden van dat lied zijn een prachtige samenvatting van het leven en de leringen van president Kimball. In woord en daad heeft hij ons laten weten wat we moeten doen om op een dag bij onze Vader in de hemel terug te keren. Als we op die manier het evangelie naleven — alles doen wat we kunnen — komen we in aanmerking voor de volgende belofte

van president Kimball: 'De schatkist van geluk wordt ontsloten voor hen die het evangelie van Jezus Christus in al zijn zuiverheid en eenvoud naleven. (...) De verzekering van het hoogste geluk, van een succesvol leven hier en de verhoging en het eeuwige leven hierna, vallen hen ten deel die zich voornemen om hun leven te leiden in overeenstemming met het evangelie van Jezus Christus en zich vervolgens consequent aan de uitgezette koers houden.'²⁹ ■

NOTEN

1. Geciteerd in *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), p. XXXVIII.
2. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 286.
3. 'Seek Learning, Even by Study and Also by Faith', *Ensign*, september 1983, p. 6.
4. Zie *Leringen van kerkpresidenten*, pp. 13–14; zie ook Edward L. Kimball en Andrew E. Kimball jr., *Spencer W. Kimball* (1977), p. 46.
5. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 61.
6. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 64.
7. Zie *Leringen van kerkpresidenten*, pp. 67–68.
8. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 70.
9. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 75.
10. Zie *Leringen van kerkpresidenten*, p. 171.
11. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 180.
12. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 173.
13. Zie *Leringen van kerkpresidenten*, p. 25.
14. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 35.
15. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 33.
16. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 91.
17. Zie *Leringen van kerkpresidenten*, pp. 89–90.
18. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 92.
19. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 96.
20. Zie *Leringen van kerkpresidenten*, p. 283.
21. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 287.
22. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 284.
23. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 286.
24. Zie *Leringen van kerkpresidenten*, p. 223.
25. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 234.
26. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 234.
27. *Leringen van kerkpresidenten*, p. 231–232.
28. Zie *Leringen van kerkpresidenten*, p. 1.
29. *Leringen van kerkpresidenten*, pp. 7–8.

VERLEIDING WEERSTAAN

Een goede manier om verleidingen te weerstaan is om ze te vermijden. President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft verteld dat hij in Afrika een wildpark had bezocht waar hij gewaarschuwd werd om zelfs bij de kleinste modderpoel vandaan te blijven. In iedere plek met water — zelfs de voetsporen van een olifant met water erin — kon een krokodil zitten. (Zie 'Geestelijke krokodillen', *Liabona*, oktober 2002, pp. 8–11.)

Met behulp van de volgende ideeën kun je die gevaarlijke

'modderpoelen' vermijden:

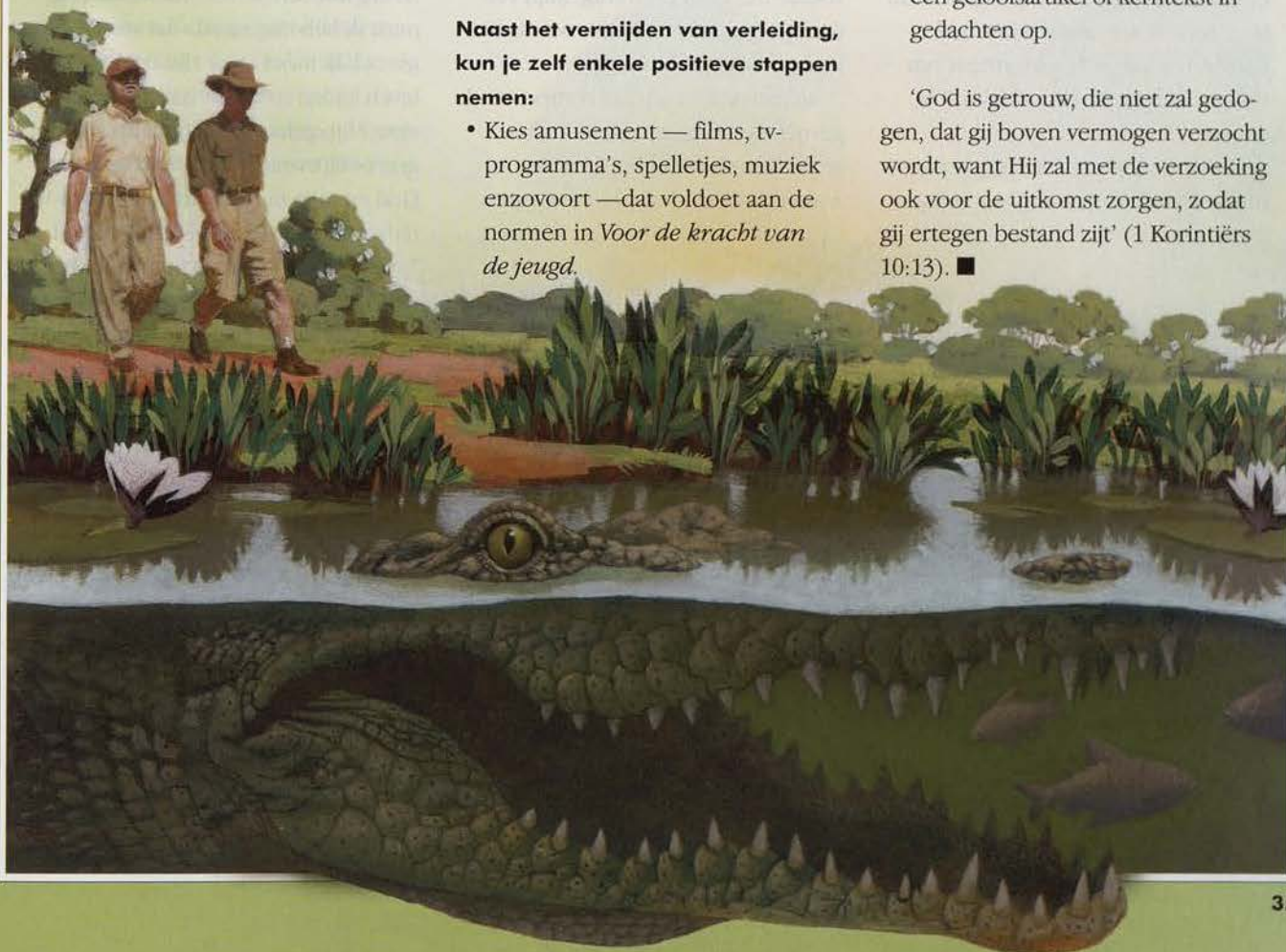
- Vermijd plaatsen en situaties waarvan je weet dat daar verleidingen liggen te wachten. Anders lijkt het wel of je bij een bakkerij rondhangt terwijl je op dieet bent.
- Pas op voor mensen die andere normen hanteren en geen respect voor de jouwe hebben. Je kunt aardig tegen ze zijn, en je kunt ze uitnodigen om aan goede activiteiten deel te nemen. Maar blijf ver uit hun gebied weg.
- Let op de klok. Als het laat is en je moe bent, heb je minder weerstand.

Naast het vermijden van verleiding, kun je zelf enkele positieve stappen nemen:

- Kies amusement — films, tv-programma's, spelletjes, muziek enzovoort — dat voldoet aan de normen in *Voor de kracht van de jeugd*.

- Besteed je tijd op plaatsen en aan activiteiten die goed voor je zijn, met mensen die hoge normen hebben.
- Houd je geestelijke kracht op peil door dagelijks de Schriften te bestuderen en te bidden, en door wekelijks naar de kerk te gaan.
- Verander je instelling. Denk aan je doopverbond. Denk eraan dat je het avondmaal waardig wilt zijn. Denk aan de Heiland en wat Hij voor je heeft gedaan.
- Leer de woorden van een lievelingslofzang uit het hoofd. Zing ze of denk aan de woorden als je verkeerde gedachten krijgt. Of zeg een geloofsartikel of kerntekst in gedachten op.

'God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt' (1 Korintiërs 10:13). ■

IK WEET DAT HET GEZIN EEUWIG KAN ZIJN

MOISÉS NEFI
MORALES GONZÁLES

Ik kan me de dag nog goed herinneren. Het had de slechtste dag van mijn leven kunnen zijn als ik het evangelie van Jezus Christus niet had gehad. Het was 12 juli 2001, toen mijn moeder overleed aan een ziekte die zij op zondagavond had gekregen en waaraan zij op donderdagochtend overleed. Ik was zestien jaar oud. Ik miste enkele schoolexamens om thuis te zijn en de begrafenis bij te wonen.

Na de begrafenis kwam ik kapot thuis. Ik had een groot gat in mijn

hart, zo groot dat ik dacht dat het nooit zou genezen. Ik lag in mijn bed te huilen en vroeg mezelf: 'Waarom moest ze zo snel overlijden? Waarom moest ze me achterlaten?'

Mijn broertje van tien en ik besloten naar enkele rustige lofzangen van de kerk te luisteren. Het eenzame, verdrietige en troosteloze gevoel ging opeens over in een warm gevoel. Ik voelde me kalm en vredig. Mijn verdrietige gevoel verdween, net als het lege gevoel in mijn hart.

Ik had nog steeds dat vertroostende gevoel toen ik met de rest van het gezin naar de kerk ging waar de andere familieleden zaten te treuren.

Iedereen was verdrietig, en sommige mensen zaten hartverscheurend te huilen. De pijn was van hun gezicht te zien. Ze keken vreemd naar ons gezin, alsof ze zich afvroegen waarom wij niet zo overstuur waren als zij. Mijn hart bleef rustig kloppen, en mijn hele lichaam was met gemoedsrust vervuld. Ik wist dat de Trooster, de Heilige Geest, onze pijn verzachtte. Hij getuigde ook dat Jezus Christus en onze hemelse Vader leven en dat dit de ware kerk is, waarin we eeuwige verbonden kunnen sluiten.

Naderhand schreef ik in mijn dagboek: 'Onze moeder wilde niet dat wij zo erg huilden. Ik voel me verdrietig, maar ik heb nog steeds dat vredig gevoel. Ik moet sterk zijn en een goed leven leiden zodat ik haar kan weerzien. Mijn geloof en getuigenis zijn gegroeid, evenals mijn verlangen om God en mijn medemens op een voltijszending te dienen. Zij zal er altijd zijn om mij op het rechte pad te houden. Ik weet dat het gezin eeuwig kan zijn. Vijftien jaar geleden zijn we in de Limatempel (Peru) als gezin aan elkaar verzegeld, en dat is een hele troost voor mij.'

Mijn gezin en ik worstelen nog steeds met vele moeilijkheden. Maar iedere keer als mijn getuigenis wankelt, denk ik aan de tijd dat de Heilige Geest mij troostte en van de eeuwige waarheden van het evangelie getuigde. ■

ONZE BIJZONDERE LEIDSTER

SARIAH DE BARROS
FERREIRA DA SILVA

Ik denk altijd dankbaar terug aan een bijzondere leidster die mijn leven ten goede heeft veranderd. Toen ik haar ontmoette, had ik niet veel vriendinnen. Ik zei niet veel en glimlachte niet naar andere mensen. Ik deed niet met het seminarie of met andere activiteiten mee. Ik ging eigenlijk alleen op zondag naar de kerk. En tijdens de jongevrouwen dwaalden mijn gedachten steeds af. Enkele meisjes probeerden me erbij te betrekken, maar ik sloot me helemaal af.

Toen deze leidster me voor het eerst probeerde te benaderen, lukte dat niet zo goed. Ik wist eerst niet eens hoe ze

heette. Toen gaf ze me een roeping en begon ze op mij te rekenen. Ik accepteerde die taak alleen maar omdat ik geen nee wilde zeggen. Maar voordat ik er erg in had begon ze mijn vriendin te worden. Ik ging beter mijn best doen met mijn taak, en ik begon in de klas beter op te letten. Ik ging zelfs naar het seminarie en naar andere activiteiten van de kerk. Ik sloot vriendschap met de jongeren in mijn wijk. Al snel was het evangelie het belangrijkste in mijn leven.

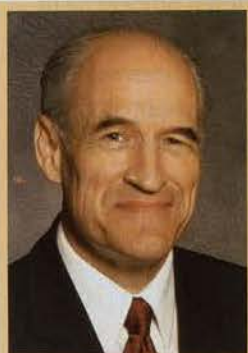
Waardoor zijn al die veranderingen in mijn leven tot stand gekomen?

Door mijn leidster. Als ik nu naar haar kijk, voel ik veel liefde en dankbaarheid. Ik ben mijn hemelse Vader zo dankbaar voor die bijzondere leidster. Ik ben dankbaar dat zij mij heeft voorbereid en bij mij was op de dag dat ik in de São Paulotempel (Brazilië) mijn begiftiging ontving. Ik ben dankbaar voor haar liefdevolle voorbeeld dat ik in mijn eigen leven probeer na te volgen.

Nu ik zelf een jongevrouwenleidster ben in onze wijk, hoop ik dat ik minstens gedeeltelijk mijn jongevrouwen iets kan bieden van wat zij voor mij heeft betekent. ■

Opgebouwd worden en zich tezamen verblijden

A. ROGER MERRILL

Algemeen zondagsschoolpresident

Wij verzoeken u de volgende vragen en antwoorden uit de Schriften te overwegen:

Waardoor werden de rovers van Gadianton vernietigd?

'En het geschiedde dat de Lamanieten jacht maakten op de bende rovers van Gadianton; en zij predikten het woord Gods onder het goddelooste deel van hen, zodat die bende rovers onder de Lamanieten volkomen vernietigd werd' (Helaman 6:37).

Waardoor kunnen wij beschermd worden tegen de brandende pijlen van de tegenstander?

'En wie ook naar het woord Gods luisterden en

zich eraan vasthielden, zouden nimmer verloren gaan; evenmin konden de verzoeken en brandende pijlen van de tegenstander hen overweldigen en verblinden om hen weg te voeren naar de ondergang' (1 Nephi 15:24).

Waardoor worden wij meer beïnvloed dan door de dreiging van dood of oorlog?

'En nu, daar de prediking van het woord het volk er dikwijls toe

We hebben toegang tot de kracht van het woord Gods als wij onze moeilijkheden overwinnen en leren hoe we de Geest kunnen ontvangen en met de Geest kunnen onderwijzen.

bewoog te doen wat rechtvaardig was — ja, het had een krachtiger uitwerking op het gemoed van het volk gehad dan het zwaard of iets anders wat hun was overkomen — daarom achtte Alma het raadzaam dat zij het met de kracht van het woord Gods probeerden' (Alma 31:5).

Waardoor zullen wij ons tezamen verblijden?

'Daarom begrijpen hij die predikt en hij die ontvangt elkaar en beiden worden opgebouwd en verblijden zich tezamen' (IV 50:22).

Het is interessant dat het antwoord op al deze vragen 'de kracht van het woord Gods' is. Daardoor kunnen we onze kinderen beschermen en de grote beproevingen in de laatste dagen overwinnen — in ons eigen leven, in ons gezin en in de wereld.

Hoe kunnen we door de kracht van het woord Gods de beschikbare zegeningen ontvangen? Persoonlijke studie is uiteraard erg

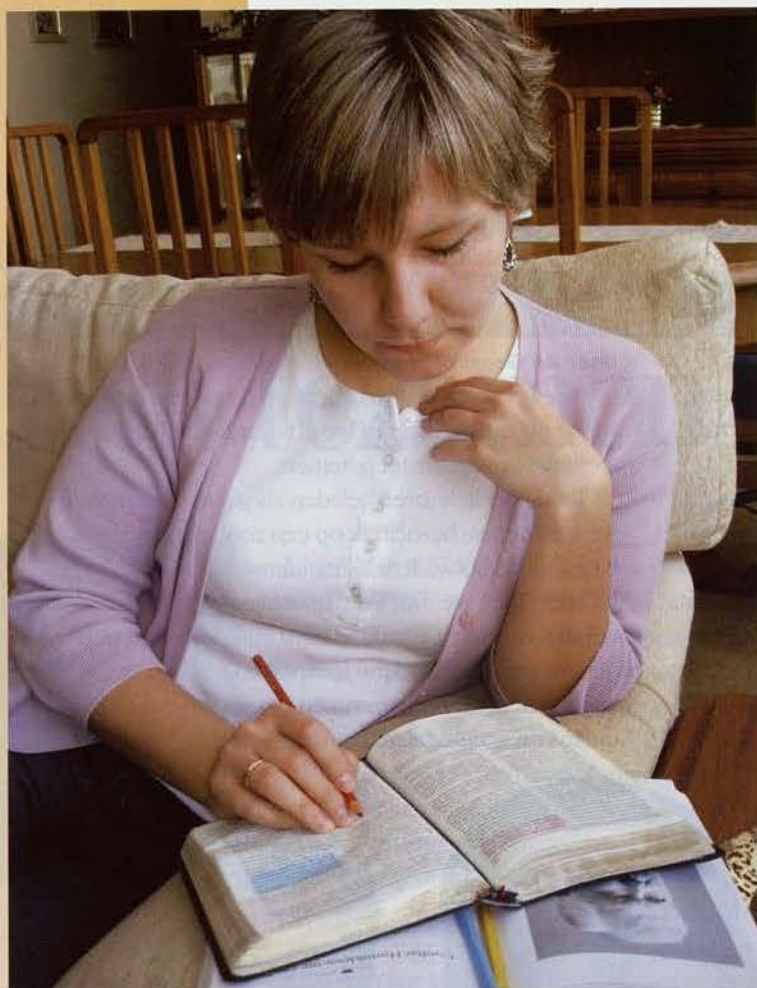
belangrijk. Maar we krijgen ook grote kracht als we het woord door de Geest ontvangen en verkondigen. Op die manier worden we 'opgebouwd en verblijden [we] ons tezamen'.

Door de Geest ontvangen

Hoewel de meeste aandacht op de rol van de leerkracht wordt gevestigd, moeten we ook zorgvuldig de rol van de leerlingen onder de loep nemen.

Toen ik enkele jaren geleden als gebiedszeventiger werkzaam was, bezocht ik op een zondag met de plaatselijke zendingspresident bijeenkomsten op verschillende locaties. Toen we naar de laatste bijeenkomst reden, waren we allebei moe. We hadden bijna vijfhonderd kilometer gereden en verscheidene toespraken gehouden. De bijeenkomst begon en we namen dezelfde punten door als tijdens de andere bijeenkomsten.

W*ij kunnen ons niet achteloos ten opzichte van evangelieonderricht opstellen en verwachten dat we het woord zullen ontvangen.*

Maar toen we spraken, gebeurde er iets bijzonders. De Geest was sterk aanwezig, en onze leringen bereikten gedurende de hele bijeenkomst een nieuw peil. Later zeiden we tegen elkaar: 'Dat was geweldig! Dat was de beste bijeenkomst van de dag!'

Wat was het verschil? Wij hadden niets anders gedaan. Wij waren niet plotseling beter, welsprekender of geestelijker. Wij waren zelfs wat vermoeider door de drukke dag. We hadden dezelfde onderwerpen behandeld als tijdens de andere bijeenkomsten.

Toen we erover spraken, realiseerden we ons dat de mensen die de laatste bijeenkomst hadden bijgewoond nederiger en geestelijk beter voorbereid waren geweest. Daarom waren ze ontvankelijker en hadden ze een groter verlangen naar het woord. Daarom

kon de Heer ons beter gebruiken om hen tot zegen te zijn. Het succes van die bijeenkomst ging meer om hen dan om ons.

Sindsdien heb ik talloze voorbeelden van dat beginsel gezien. Maar het komt nergens duidelijker tot uitdrukking dan in de aardse bediening van de Heiland. In het boek Matteüs lezen we dat toen de Heiland 'in zijn vaderstad gekomen' was, deed Hij 'daar niet vele krachten wegens hun ongeloof' (Matteüs 13:54, 58). We kunnen Moroni bijna op de achtergrond horen zeggen: 'Daarom spoor ik u aan de macht Gods niet te verloochenen; want Hij werkt door macht, *volgens het geloof der mensenkinderen*, dezelfde heden en morgen en voor eeuwig' (Moroni 10:7; cursivering toegevoegd).

Mag ik u vragen wat dit beginsel voor u betekent met betrekking tot uw kansen om grote geestelijke ervaringen te hebben in een klas of tijdens de avondmaalsdienst op zondag. Hoe kunt u een omgeving creëren waarin de Geest u kan bijbrengen wat u moet weten? Als u een les of de avondmaalsdienst saai vindt, zegt dat dan meer over de leerkracht, of over u?

Luister naar de reactie van president Spencer W. Kimball (1895–1985) toen iemand hem vroeg: 'Wat doet u als u een saaie avondmaalsdienst bijwoont?' President Kimball dacht even na en antwoordde toen: 'Dat weet ik niet, ik heb nog nooit een saaie dienst bijgewoond.'¹ In zijn jarenlange kerkervaring heeft president Kimball ongetwijfeld veel bijeenkomsten bijgewoond waar mensen hun toespraak voorlezen, monotoon praatten of over reisverslagen in plaats van leerstellingen spraken. Maar president Kimball leerde ons dat hij niet naar de avondmaalsdienst ging om vermaakt te worden, maar om de Heer te aanbidden, zijn verbonden te hernieuwen en uit de hemel onderricht te worden. Wanneer hij er met een open hart naartoe ging, met een verlangen om 'door het goede woord

Gods' gevoed te worden (Moroni 6:4) en in zijn hart een gebed voor de sprekers — in plaats van een oordeel — leerde hij door middel van de Geest wat hij moest doen om een goede, getrouwe discipel te zijn. President Kimball leerde ons om door de Geest onderricht te worden.

In de Leer en Verbonden spreekt de Heer over onderwijzen en leren door de Geest:

'Voorwaar, Ik zeg u: Wie door Mij geordend en uitgezonden is om het woord der waarheid te prediken door de Trooster, in de Geest der waarheid, predikt hij door de Geest der waarheid of op een andere wijze?

'En indien het op een andere wijze gebeurt, is het niet van God.

'En voorts, wie het woord der waarheid ontvangt, ontvangt hij het door de Geest der waarheid of op een andere wijze?

'Indien het op een andere wijze gebeurt, is het niet van God.

'Daarom, hoe komt het dat gij niet kunt begrijpen en weten dat wie het woord door de Geest der waarheid ontvangt, het ontvangt zoals het door de Geest der waarheid gepredikt wordt?

'Daarom begrijpen hij die predikt en hij die ontvangt elkaar en beiden worden opgebouwd en verblijden zich tezamen' (IV 50:17-22).

Let op dat Hij zegt dat als we op een andere wijze dan door de Geest onderwijzen of leren, dat niet van God is. Alleen de Geest kent al onze gedachten, gevoelens en behoeften. Alleen Hij kan ons specifiek en persoonlijk op de hoogte stellen van wat we moeten weten, gebaseerd op Gods volmaakte wijsheid.

Als we onderricht worden, mogen we niet verwachten dat we voortdurend vermaakt, emotioneel gestimuleerd of gevoerd worden. We moeten actief en met een gebed in ons hart naar inspiratie van de Geest streven zodat we onze eigen unieke uitdagingen het hoofd kunnen bieden. Of de leerkracht nu een instituutleerkracht met twintig

jaar ervaring is of een loodgieter die pas lid van de kerk is geworden en nog nooit voor een klas heeft gestaan, het mag weinig invloed hebben op de kwaliteit van onze studie. Petrus was visser; Joseph Smith is niet veel verder dan groep vijf gekomen. We moeten door de Geest onderricht worden, en of we die Geest kunnen ontvangen is helemaal onze eigen verantwoordelijkheid.

Zoeken en vragen

Dus hoe kunnen we de Geest ontvangen? Ik wil graag twee suggesties opperen: verantwoordelijkheid voor ons onderricht aanvaarden en ernstig vragen stellen.

De eerste suggestie staat in Alma: 'Indien gij uw vermogens wilt opwekken en wakker schudden, ja, om mijn woorden te beproeven, en een sprankje geloof wilt oefenen — ja, al kunt gij niet meer doen dan verlangen te geloven — laat dat verlangen dan in u werken totdat gij zó gelooft dat gij plaats kunt inruimen voor een deel van mijn woorden' (Alma 32:27).

Wij kunnen ons niet achteloos ten opzichte van evangelieonderricht opstellen en verwachten dat we het woord zullen ontvangen. We moeten onze 'vermogens (...) opwekken en wakker schudden'. We moeten zijn woorden 'beproeven'. We moeten geloof oefenen. Wij moeten een verlangen hebben om te geloven. We moeten dat verlangen in ons laten werken en plaats inruimen 'voor een deel van [zijn] woorden'. U ziet dat Alma niet een houding beschrijft van 'zondags naar de kerk gaan om door de leerkracht vermaakt te worden'. Hij leert ons dat we voor onze eigen studie verantwoordelijk zijn, en geloof moeten hebben om de kracht van het woord Gods te ontvangen.

De tweede suggestie staat in Jakobus — met name de heilige woorden waardoor Joseph Smith geïnspireerd werd om naar het heilige bos te gaan:

'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.

'Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende, want wie twijfelt, gelijkt op een golf der zee, die door de wind aangedreven en opgejaagd wordt' (Jakobus 1:5-6).

De Heer zegt voortdurend dat we moeten *vragen, zoeken en kloppen*, met de goddelijke belofte dat we

Iemand vroeg eens aan president Kimball: 'Wat doet u als u een saaie avondmaalsdienst bijwoont?' Hij antwoordde: 'Dat weet ik niet, ik heb nog nooit een saaie dienst bijgewoond.'

zullen *ontvangen, vinden* en dat de deur van openbaring *opengedaan zal worden*. Vol geloof vragen stellen is de weg die de Heer ons heeft gegeven om de leiding van de Geest te kunnen ontvangen. Laten we even stilstaan bij enkele van de vele vragen die Joseph had toen hij de woorden in Jakobus had gelezen:

'Te midden van deze woordenstrijd en botsende meningen vroeg ik me vaak af: Wat staat mij te doen? Welke van al deze groeperingen heeft gelijk, of hebben ze allemaal ongelijk? Als er één gelijk heeft, welke is dat dan en hoe kom ik dat te weten?' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:10.)

De woorden van Jakobus troffen zijn hart (Geschiedenis van Joseph Smith 1:12), *juist omdat* hij zoveel vragen had.

Wat voor vragen kunnen we dan stellen? Stel u voor dat u een zondagsschoolles bijwoont die over deze teksten in Jakobus gaat. Als u zich op de les voorbereidt — of als u tijdens de les over deze teksten nadenkt — kunnen vragen als de volgende bij u opkomen:

- Wie was Jakobus? Door wat voor vragen of omstandigheden is dit gedeelte tot stand gekomen?
- Wat is wijsheid?
- Wat betekent het om 'in geloof' te bidden?
- Is het mogelijk om zonder te twifelen vragen te stellen over zaken die ik niet begrijp? Wat houdt het in als ik twijfel? Wanneer en waarom twijfel ik? Wat kan ik doen om ervoor te zorgen dat ik niet twijfel?
- In wat voor omstandigheden voel ik me 'aangedreven' en 'opgejaagd'? Wat kan ik van die momenten leren om in geloof te vragen?
- Wat voor leerstellingen en beginselen worden er in deze teksten behandeld? Waar in de Schriften worden deze beginselen nog meer behandeld?
- Wat is het verband tussen deze beginselen en het leven en de zending van de Heiland? Hoe kan ik er dichterbij Hem komen?
- Hoe kunnen mijn dierbaren en ik door deze beginselen beter met moeilijkheden en kansen leren omgaan?

Als wij op onze beurt geïnspireerde vragen stellen en oprecht naar leiding in ons leven streven, geven we de Geest de kans om ons door de kracht van het woord te onderrichten.

Door de Geest onderwijzen

De Heer heeft gezegd dat we de Geest niet alleen moeten ontvangen, maar dat we ook door de Geest moeten onderwijzen. Wat houdt dat in?

Misschien hebt u iemand weleens door de gang naar een klas zien lopen (of dat zelf gedaan), naar het lesboek zien kijken en horen zeggen: 'Nou, ik heb geen tijd gehad om de les voor te bereiden, dus ik zal met de Geest moeten lesgeven.' Of misschien hebt u iemand gezien (of dat zelf gedaan) die wekenlang aan de voorbereiding van een les heeft gewerkt, met uitreikbladen, visuele hulpmiddelen en een lesplan dat woord voor woord is opgeschreven om 'met de Geest' te behandelen.

Volgens mij zijn geen van beide voorbeelden van wat de Heer van ons verwacht.

De norm van onderwijs in de hele kerk is uiteengezet in de Schriften en wordt herhaald in het boek *Predik mijn evangelie*. We krijgen de opdracht 'eerst mijn woord [van de Heer] te verkrijgen' (IV 11:21) — met andere woorden, ons goed voor te bereiden door te studeren, vragen te stellen en antwoorden op oprechte vragen te vinden en een lesplan op te stellen. En als we de les geven, moeten we volledig openstaan voor de leiding van de Geest om te weten wat we moeten zeggen en doen.

President Gordon B. Hinckley heeft onlangs tijdens een uitzending van een wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden de volgende tekst uit de Leer en Verbonden voorgelezen:

'Evenmin moet gij u van tevoren bezorgd maken over wat gij zult zeggen; maar verzamelt de woorden des levens steeds als een schat in uw gedachten, en in die ure zal u het deel worden gegeven dat eenieder moet worden toegemeten' (IV 84:85).

Vervolgens zei hij: 'Dat is een uitspraak van de Heer. Die kunnen we niet straffeloos opzij schuiven.'²

Wij moeten 'de woorden des levens steeds als een schat in [onze] gedachten' verzamelen — namelijk lezen, studeren, de Heer om hulp vragen en ons voorbereiden — en erop vertrouwen dat de Geest ons 'het deel [zal geven] dat eenieder moet worden toegemeten'. Dat geldt als we lesgeven of als we een toespraak in de avondmaalsdienst of op een ringconferentie houden. Maar er is een belangrijk verschil: een leerkracht houdt

in het klaslokaal geen toespraak, en een spreker leidt geen bespreking tijdens een avondmaalsdienst of een algemene bijeenkomst van een ring- of districtsconferentie.

In het klaslokaal is lesgeven door de Geest eigenlijk een omgeving creëren waarin de Geest aanwezig kan zijn, waarbij de leerkracht geïnspireerde vragen stelt zodat we 'elkaar in de leer van het koninkrijk' kunnen onderwijzen (LV 88:77).

Ouderling Richard G. Scott, van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft het volgende over lesgeven gezegd: 'Geef nooit — nee *nóóit* — een lezing zonder de leerlingen erbij te betrekken. Een "pratend hoofd" is de zwakste vorm van klassikaal onderwijs. (...) Zorg voor ruim voldoende deelname, want als een leerling zijn keuzevrijheid op die manier gebruikt, krijgt de Heilige Geest de bevoegdheid om te onderwijzen. Bovendien onthoudt de leerling uw boodschap beter. 'Brengen leerlingen waarheden onder woorden, dan worden die waarheden in hun ziel

bevestigd en sterken ze hun getuigenis.'³

Onderwijs thuis moet op soortgelijke wijze door de Geest plaatsvinden. Hoewel we soms reguliere en gestructureerde lesmomenten hebben, zoals schriftstudie met het gezin en gezinsavond, vindt het meeste onderricht plaats op onvoorbereide leermomenten en door ons voorbeeld. Ook hier geldt het beginsel: ouders dienen 'de woorden des levens steeds' te verzamelen, zodat zij op leermomenten voorbereid zijn en openstaan voor de Geest.

Als wij het plan van de Heer volgen om les te geven en de Geest te ontvangen, 'worden [we] opgebouwd en verblijden [we ons] tezamen' — in ons gezin en in het grotere gezin van God. ■

NOTEN

1. Uit een toespraak voor de kerkelijke onderwijsinstellingen, 30 juni 1989, geciteerd in Gene R. Cook, *Teaching by the Spirit* (2000), p. 140.
2. 'Zendingswerk', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevend*, 11 januari 2003, p. 20.
3. 'Waarheid begrijpen en naleven', satellietuitzending van de kerkelijke onderwijsinstellingen, 6 februari 2005.

Ouders dienen 'de woorden des levens steeds' te verzamelen, zodat zij op leermomenten voorbereid zijn en openstaan voor de Geest.

Een straatroof, een boek en een getuigenis

Mailin Espinoza Mira

Ik woon in Chili en ben al sinds mijn achtste jaar lid van de kerk. Ik wist wel dat ik lid van de ware kerk was, en ik dacht dat ik een getuigenis van het Boek van Mormon had, maar het was een geleend getuigenis. Hoewel ik het wel wilde, had ik het Boek van Mormon nooit helemaal gelezen. Ik was nooit verder dan 1 Nephi gekomen.

Op 4 juli 2002 waren mijn vriendin en ik naar onze instituutsklas over het Boek van Mormon geweest. We hadden wat nagepraat en zagen toen dat het al laat was. Rond kwart over tien begonnen we naar huis te lopen. Toen we op de plek kwamen waar we allebei een andere kant op moesten, bleven we nog even staan praten.

Er kwamen twee mannen voorbij die ons vroegen hoe laat het was, maar wij waren zo diep in gesprek dat we ze nauwelijks hoorden. Plotseling kwamen ze terug. Een van hen sloeg zijn armen om mij heen en zette een mes op mijn keel. Toen liet hij me los en bedreigde mijn vriendin. De andere man vroeg om ons geld, en toen we zeiden dat we geen geld bij ons hadden, werden ze woedend. Zij zeiden dat ze onze jassen en onze rugzakken wilden hebben.

Ik had heel lang voor die jas

gespaard en had een maand daarvoor eindelijk genoeg geld gehad. En mijn rugzak had ik van mijn oudere broer gekregen. Mijn vriendin had in haar rugzak huiswerk dat ze moest inleveren. Ik was heel bang — ik stond aan de grond genageld. Het was de eerste keer dat ik werd beroofd.

Zonder te aarzelen gaven we ze wat ze wilden hebben. Maar plotseling zei ik: 'Wacht! Laat me alsjeblieft mijn Boek van Mormon eruit halen. Dat is een boek waar ik veel waarde aan hecht.' De dief keek me vreemd aan, maar liet me het boek eruit halen. Toen renden ze weg.

Ik hield het boek stevig vast en alle andere spullen konden me niks schelen. Ik voelde me vredig omdat

ik het boek uit de handen van die twee misdadigers had kunnen redden.

Die avond besloot ik meer waardering voor dat waardevolle boek te tonen, en voor alle offers die de mensen hadden gebracht om het te schrijven en te vertalen. Toen ik het begon te lezen, kreeg ik een onbeschrijfelijk vredig en gelukkig gevoel. Plotseling was het boek me zoveel meer waard. Ik heb het toen in twee maanden uitgelezen, en uiteindelijk kreeg ik mijn eigen getuigenis van het boek.

Ik weet nog steeds niet waar ik de moed vandaag had gehaald om mijn boek terug te vragen, maar ik zal er

We gaven de straatrovers onze bezittingen. Maar toen berinnerde ik me dat mijn Boek van Mormon in mijn rugzak zat. Ik vroeg of ik het eruit mocht halen.

nooit spijt van hebben. Ik heb geen kwade gevoelens ten opzichte van die mannen omdat ik door die ervaring het getuigenis heb gekregen waar ik zo naar verlangd had.

Dat getuigenis heeft me er mede toe aangezet om op zending te gaan. Ik ben nu weer thuis van mijn zending in Argentinië, waar ik mensen over het Boek van Mormon kon vertellen en met hen over dit geweldige werk kon praten. ■

Het kostuum

Lori Ries

Het was vlak voor Kerstmis en ik wist dat ik spullen had die andere mensen konden gebruiken. Kamer voor kamer ging ik door het huis heen en vond allerlei spullen die we aan Deseret Industries konden geven. In onze slaapkamer aangekomen, deden mijn man en ik onze kast open en keken we naar onze kleding.

'Ik heb deze keer niet zoveel', zei ik. 'Jij wel?'

David legde enkele overhemden op een stapel en vond enkele schoenen die hij niet meer droeg.

'En dit kostuum?' vroeg hij. Ik had het jaren geleden samen met hem uitgezocht voor een sollicitatiegesprek. Het zag er nog gloednieuw uit.

'Wat vind je, schat? Het past me niet meer.'

'Maar het is nog zo nieuw', zei ik.

'Ik heb echt het gevoel dat we het weg moeten doen', zei David. Hij haalde het uit de kast.

Toen de zendingen aan de deur stonden, wist ik wat ik met het kostuum moest doen.

Hoe mooi ik het kostuum ook vond, hij had nog een ander pak. En toen hij het aantrok, kon ik zien dat het hem nauwelijks meer paste. Ik legde het voorzichtig op de stapel kleding om weg te geven, maar ik had een vreemd gevoel. Er zat me iets dwars. Het kostuum hoorde niet bij de stapel, en dat wist ik.

David ging door zijn stropdassen heen. Hij was meedogenloos. Hij haalde er verscheidene uit de kast en legde ze op het kostuum. Maar dat zat me ook niet lekker.

Het kostuum op de stapel hield me zelfs uit mijn slaap. Ik vroeg me af wat er met me aan de hand was: ik maakte me zorgen om een kostuum dat niet meer paste en enkele oude stropdassen.

De volgende ochtend keek ik naar de stapel kleren. Ik kreeg opnieuw een sterk gevoel dat het kostuum er niet bij hoorde. Ik haalde het van de stapel af en legde het op het bed met

enkele stropdassen. Nadat ik alles in enkele zakken had gedaan, keek ik opnieuw naar het kostuum. 'Voor wie is het?' Ik wist het niet.

Ik knielde naast mijn bed neer om te bidden. Ik liep naar mijn bureau en probeerde na te denken. Mijn man en ik waren verantwoordelijk voor de jongvolwassenen in onze wijk, dus we wisten wie de volgende zending uit onze wijk was. Maar die zou voorlopig nog niet weggaan. En hij had een vaste baan, dus hij zou wel een nieuw kostuum kunnen kopen. Ik belde mijn bisschop, maar kreeg zijn antwoordapparaat.

Toen werd er aangebeld. Ik was verbaasd toen ik de deur opendeed.

'Hallo, zuster Ries', zeiden de zendingen uit onze wijk met een glimlach.

Er liep een koude rilling over mijn rug. 'Ongelofelijk', kon ik alleen maar zeggen. 'Blijf alsjeblieft even staan. Ik ben zo terug.'

Opgewonden rende ik de trap op terwijl de zendelingen om mijn vreemde reactie moesten lachen. Ik was zo blij toen ik met het kostuum naar beneden liep.

'Ik heb hier een kostuum', zei ik. 'Het is maat 48.' Ik keek hoopvol naar een van de zendelingen.

Het gezicht van de zending straalde. 'Ik heb maat 48', zei hij. Hij zag er vertederd uit. 'Mijn ouders en ik hebben gebeden dat ik een kostuum zou vinden om mijn zending

in af te maken. Ik heb niet veel tijd meer over, en ik heb dit pak helemaal afgedragen.'

De trouwe zending nam het kostuum en de stropdassen als gave van onze hemelse Vader in ontvangst. Toen ik de deur had dichtgedaan, ging ik weer naar mijn slaapkamer om neer te knielen en mijn hemelse Vader te bedanken voor de liefde die Hij voor zijn kinderen heeft. Hij luistert altijd naar onze gebeden. ■

'Ik ben trots op je, pa!'

Marcelino Fernández-Rebollos Suárez

Omdat mijn vrouw en ik wisten dat er geen school van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Madrid was en we onze kinderen naar een christelijke school wilden sturen, gaven we ze op voor een school van een andere kerk. Onze kinderen waren de enige leden van onze kerk op die school en we hoopten dat ze geen last van godsdienstige discriminatie zouden krijgen.

Op een dag in oktober 1999 kwam onze zoon Pablo, die toen zestien was, met een uitnodiging thuis voor een informatieavond over 'godsdienstige sekten: het mormonisme'. Een vooraanstaande deskundige zou komen spreken; iemand die een groot deel van zijn leven aan de studie van verschillende godsdiensten had besteed, vooral aan De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Omdat ik bang was dat er waarschijnlijk een onjuiste voorstelling van onze geloofsovertuiging zou worden gegeven, nam ik contact op met onze ringpresident om hem op de hoogte te stellen van deze bijeenkomst. Hij noteerde de plaats en tijd en moedigde me aan om de afdeling public relations van de kerk te bellen en te vragen of iemand de bijeenkomst kon bijwonen om eventuele vragen te beantwoorden.

Op de bewuste dag gingen mijn vrouw, mijn zoon en ik naar de school. Er konden vijfhonderd mensen in de zaal. Toen we een plek hadden gevonden, keken we rond of we in de menigte iemand van onze kerk konden zien. Al snel zagen we broeder Quirce van de afdeling public relations zitten. Van de andere kant van de zaal zwaaide hij ons vriendelijk toe.

De bijeenkomst begon en de spreker werd aangekondigd. Hij werd

geprezen omdat hij van zoveel verschillende universiteiten hooglerarschappen had gekregen, op academisch en godsdienstig gebied. De spreker begon zijn betoog met een korte samenvatting van de geschiedenis van het christendom, vanaf de tijd van Jezus Christus en zijn apostelen tot aan het jaar 1830, toen De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Amerika werd georganiseerd.

De spreker was niet te sarcastisch over ons geloof. Het was duidelijk dat hij veel van onze boeken had gelezen omdat hij herhaaldelijk teksten uit het Boek van Mormon en de Leer en Verbonden aanhaalde. Hij las ook veel voor uit het verslag van het eerste visioen van de profeet Joseph Smith. Het leek erop dat hij zijn luisteraars wilde overtuigen dat het mormonisme inderdaad een sekte was, maar dan wel geen gevaarlijke.

Ik maakte notities van alle dingen die niet klopten, zoals zijn opmerking dat de mormonen geen christenen waren en dat Joseph Smith het Boek van Mormon van een oude Amerikaanse roman had overgeschreven. Zijn verhandeling was vrij gedetailleerd en was na ruim negentig minuten afgelopen, waarna er een luid applaus in de zaal losbrak.

Na het applaus was het tijd om vragen te stellen. De eerste persoon die opstond was broeder Quirce, die zichzelf als lid van de kerk voorstelde. Hij legde uit dat Joseph Smith de gouden platen had gekregen en wat zijn rol als profeet van de herstelling was geweest.

Terwijl ik naar broeder Quirce luisterde, kreeg ik plotseling het gevoel dat ik ook moest opstaan om bepaalde denkbbeelden te verhelderen, zodat alle aanwezigen de waarheid over onze leer en overtuiging zouden weten.

Toen ik tegen de andere gezinsleden zei dat ik iets wilde zeggen, werd Pablo bang, en hij zei: 'Nee pa, alsjeblieft niet. Zeg alsjeblieft niets, want iedereen weet wie ik ben, en ik kan problemen met mijn leerkrachten krijgen.' Ik vond het laf om broeder Quirce als enige te laten spreken, maar ik wilde mijn zoon niet in de

problemen brengen, dus zei ik nog even niets. Maar na enige

tijd kon ik voelen dat de aandrang van de Geest sterker werd.

Ik zei opnieuw tegen mijn gezinsleden wat ik voelde, en mijn zoon bleef bezwaar maken. Toen ik uiteindelijk de invloed van de Geest niet meer kon weerstaan, stond ik langzaam op en liep ik langs de achterkant van de zaal naar broeder Quirce toe. Je kon in de menigte het gefluister horen: 'Nog een mormoon.'

Toen broeder Quirce uitgesproken was, stopte ik mijn hand in mijn zak om de notities eruit te halen die ik had gemaakt. Maar tot mijn verbazing was mijn zak leeg. Ik had de notities op mijn stoel laten liggen. Op dat moment was ik aan de beurt om iets te zeggen.

Ik wist niet waar ik moest beginnen. Alles wat ik had willen zeggen

was uit mijn gedachten verdwenen. Ik zei eerst dat ik al 26 jaar lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was en dat ik wist dat het de enige ware kerk op aarde was, dat Jezus Christus de kerk door middel van de profeet Joseph Smith had hersteld, en dat Jezus de Zoon van God is — onze Heiland en Verlosser.

Ik weet niet meer hoe lang ik gesproken heb of wat ik precies gezegd heb. Ik weet alleen dat het muisstil in de zaal was en dat er 500 paar ogen op mij gericht waren. Toen ik uitgesproken was, bedankte ik de aanwezigen voor de gelegenheid om iets over mijn geloofsovertuiging te vertellen. Toen draaide ik me om en verliet de zaal. Ik had een vredig gevoel, maar mijn benen trilden.

Toen de bijeenkomst voorbij was en ik me weer bij mijn gezinsleden had gevoegd, kwam mijn zoon naar me toe en zei: 'Pa, je hebt de juiste beslissing genomen. Je hebt een prachtig getuigenis gegeven, en je

sprak met kracht en gezag. Ik ben trots op je, pa!'

Pablo wist dat hij door mijn beslissing problemen op school zou kunnen krijgen, maar het was belangrijker voor hem om te weten dat zijn vader een getuigenis had en daar ook voor uitkwam. ■

Na de verbandeling voelde ik de aansporing van de Geest om op te staan en te verduidelijken wat er over ons geloof was gezegd.

Broeder Jordan Eves, zendingsgebied Viña del Mar (Chili)

Ik ben naar de tempel van De Kerk
van Jezus Christus van de Heiligen

Marisa Pretti Ferreira (Brazilië)

Wij willen uw medewerkers graag bedanken voor het buitengewone werk dat zij verrichten. De *Liabona*

Vyacheslav Gureev (Russia)

gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. De schrijver, een hoogleraar aan de Brigham Young University, vertelt over enkele vroeg-christelijke interpretaties die deze gelijkenis als symbool van de verzoening van Christus beschouwen en de rol die zijn kerk in ons leven speelt.

KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

Lazarus uit de dood opgewekt, Jeffrey Hein

Jezus riep 'met luider stem: Lazarus, kom naar buiten! De gestorvene kwam naar buiten, de voeten en de handen gebonden met grafdoeken, en er was een zweetdoek om zijn gelaat gebonden' (Johannes 11:43-44).

*'Je kunt de Geest geen antwoord
afdwingen, net zo min als je een zaadje
eerder kunt laten ontspruiten of een
ei eerder laten uitkomen. Je kunt wel
een klimaat scheppen dat groeit,
verzorging en bescherming in de hand
werkt, maar je kunt niets forceren of
afdwingen: je zult moeten wachten.'*

*Zie president Boyd K. Packer, 'Op
zoek naar geestelijke kennis', p. 14.*